

MAGYAR HADIROKKANT, HADIFOGOLY HIRADÓ

Hadifoglyok üzenetei

Szerkesztőségünkben
átvehető levelek

HADIFOGLYOK, HADIROKKANTAK ÉS HADIGONDOZOTTAK ÉRDEKEIERT KÜZDŐ HIRLAP

Naponta érkeznek szerelvények Debrecenbe

Cserői Oszkár

ERRÓL VAN SZÓ!

A félelem és csalódás réme kering a hazatérő fogoly nyomában.

Félelem az itthoni élet nehézségeitől, a megélhetés gondjaitól, a küzdelmes hónapoktól és a kiábrándulás — a hazatérők nagyzerű lendületének letérése — a pillanat, amikor körülnéz s reménytelenül legyint: hát ez is, még mindig lehet így és ezt, hát semmi sem változott? Hát ez a demokrácia?...

Hány száz és ezer bajtársunkban vetődött fel ez a reménytelenségnek induló kérdés, mikor ott állt s nem vették vissza a gyárba, a hivatalába, mikor ott állt és ostoba, rossz, régi rendeletek közt-tek meg jogos ügyét, és nem vette észre, nem tudta, hogy hiszen éppen ezt akarják! Erre a reménytelenségre, erre a keserű, hideg füstként leülledő kiábrándulásra pályáznak, erre a „hát ez a demokrácia” várnak, akik azután szemforgatva súgják a füledbe, tömök újágbetűlken keresztül az agyadba, ordítják gyűléseiken feléd, hogy esőd ez, esőd ez, esőd ez — demokrácia!

Hát nem! Nem igaz! Nem a demokrácia, nem a nép előretörése visz minket esődbe! Ők a reakció (és hogy gyűlölik, gúnyolják, mennyire „nem értik” ezt a meghatározást) Ők akarják a mi, a dolgozók verejtékén, vérében, szíjában, kegyetlen épített demokráciánkat esődbe vinni!

Messzi ezer kilométerek távolában, a nép, a dolgozók országának nagyzerű elért eredményei közt kaptuk a híreket az épülő, erősödő magyar népi demokráciáról. Valami befejezettség, valami késs, valami egész képzetét sugalmazta a távolság és a vágyunk.

Megfelejtkezünk a valóságról! Megfelejtkezünk arról, hogy a háború csak két év múlt, a demokráciánk fiatal és a reakció évszázada, az elnyomás, a kizsákmányolás sötét barlangjának mélyeségei ásitának mögötte. Elfelejtettük, hogy a demokrácia, az igazi demokrácia: szakadatlan harc a jobbért, a teljesebb, szabadabb emberei életért!

A valóságot kell látnunk, amit már elértünk: és amit el kell érniünk! Látni kell a szétomlott nagybirtokok helyére a százezernyi öntudatos kisbirtokost, akiknek egyedül köszönhető, hogy bármennyit panaszkodunk, legjobban élünk Európában. Látni kell, hogy az új képviselők száza: a nép képviselői, munkások, parasztek, kisemberek, az igazi haladó értelmiségiek.

Látni kell, hogy iszték, gyárigazgatók, főispánok, államférfiak és polgármesterek — nemrég még a kalapácsot, a kaszát forgatták és most — különösen intésük ügyeiket, (hogy a volt „urek” ügyét nem nagyon „kitűnően” intézték, nos, ez mutatja igazi „szakértelmüket”). Látni kell, hogy népi kollégiumok százaiiban növekszik a nép jövőndő vezetőinek ezre, akik már nem lesz árulója saját test-

vérének. Látni kell, hogy a romok nihiljéből élet, új gyárak születtek a dolgozók és nem az „igazgatók”, „chüölök” és „vezérek” kezei nyomán. Látni kell, hogy öntudatos emberek százszeres tömegei mozdulnak meg, ha saját ügyeikről van szó és ha mozdulnak — patkányodvaikba kushad vissza a bankok, tőkésék, nagybirtokosok és csatlósai siserahada. Ez a valóság!

De valóság az is, hogy nagy erők állnak még szemben, hogy a patkányukba kényszerültek megszorult patkány mód haragnak vissza! Ezért van küzdelem!

A magyar dolgozók, a magyar nép jövő sorsáért indított harc hatalmas építménye, álmatlan éjszakák, robotos napok teremtménye: Hároméves tervünk! S ezt a tervet, a népi demokráciának a reakcióra mért hatalmas ökölcsepást is

meg akarja semmisíteni, ki akarja kezdeni a patkányok hada.

Védeni kell tehát a jövőnket, védeni a hároméves tervünket. Meg kell tisztítani útját az alattomos válnak és — felelőtlenek! A reakció vígan halászik a zavarosban, aknáktól, könnyebben járhatóvá kell tenni ezt az utat!

A pártok merakodnak. Befelé és kifelé „villonganak”. Gyűlnek, ki- amit csak igyekeznek még zavarosabbá tenni, és a védelemre, az alkotásra, a munka tovább folytatására, a hároméves terv útjának megtisztítására megint csak egy párt gondolt! Csak egy párt adott közvetlen programot, ami reméljük a zsiyaj elültével az új kormány, az ország programja lesz. Ezzel a programmal azonosította magát máris a Magyar Köztársaság pár-

105.420 forint birságot fizet a MAORT, mert kevés hadigondozottat alkalmazott

A Népülési Minisztérium sajtóosztálya közli:

A Népülési Minisztérium repülő bizottságai bejárják a vidék nagyobb ipari géopontjait és helyszíni vizsgálatok tartásával ellenőrzik a vállalatokat, hogy kellő számban alkalmazna-e hadigondozottakat. A Minisztérium egyik ilyen bizottsága vizsgálatot tartott Nagykanizsa mellett Lipsén a M. A. O. Rt. telepén. A vizsgálat során bebizonyosodott, hogy a vállalat nem tartotta be a hadigondozottak köteles alkalmaztatásáról szóló rendelet intézkedéseit és 251 olyan állást fedezett fel a bizottság, melyet hadigondozottakkal kellett volna betölteni. A Népülési Minisztérium a helyszínen lefolytatott vizsgálat után meghozta döntést: A Magyar Amerikai Olaj Rt. az eddigi legnagyobb összegű birság 105.420 forint fizetésére kötelezte és egyben intézkedett arról is, hogy ezeket az állásokat a vállalat a legrövidebb időn belül hadigondozottakkal töltsék be.

tokon felül álló hivatott vezetője, Elnöke is!

Ennek a programnak támogatását vállalja Dobi István a maga és a Kisgazda Párt nevében, mert az „az egész ország népének akar szolgálni”. A programot általában, de különösen a parasztságra vonatkozó részeit „a Nemzeti Pa-

rasztpárt helyesli és megvalósításukért a maga részéről is dolgozni és küzdeni akar” — mondja Nánási László a Nemzeti Parasztpárt főtitkár-helyettese.

Védi ez a program elsősorban a hároméves tervet!

Csak az államosított bankok hitelpolitikája adhat biztosítékot arra, hogy nem fojtják meg pénzügyileg tervünket.

A hamis forintmérték készítése, a külföldre vagyontok csempészés, a környéklen megbüntetése, az árulók vagyonaik elkobozása, a legszigorúbb takarékoság állami vonalon, az autók, bankettek, közpénzen való fényűzés megsejntetése, az üzem racionalizálások, a legnagyobb százalékban munkabért adó munkák megkezdése, a kollektív szerződés, a státuszrendezések mind, mind a terv útját biztosítják.

A drágaság elleni küzdelem kettes árendszarról, a típusáruk növelése, az árdrágítók felett itélkező dolgozók bírósága, a közellátás biztosítása, a demokrácia erkölcsi tisztasága érdekében hozott vizsgálatok, a pártvállalatok megszüntetése, a közigazgatás reformja, a mezőgazdasági érdekképviseletek megeremítése és sok már most a legsürgösebb kormányzati teendők. A legsürgösebb tennivalónk abban az állandó harcban, ebben a naponta zajló vértelen forradalomban, amit a népi demokráciánkért folytatunk.

Ez a valóság! A tények elől meg kell hátrálnia a félelemnek, a kiábrándulásnak. A hároméves terv első évének már fel kell számolnia a munkanélküliségről! S ezt meg is tesszük, ha lesz erők, akarunk megvédeni a Tervet!

A kiábrándulás helyett pedig lássuk, amit már elértünk. Lássuk a betömhettelen szakadékokat a Mult és Jelen közt és lássuk magunk előtt a harcokban születő Jövőt!

Ne felejtjük azonban: ingyen, küzdelem nélkül, nem adnak semmit. Nekünk, volt hadifoglyoknak és a mi hozzátartozóinknak elől kell járni ebben a küzdelemben, mert nem akarunk még egyszer újra hadifoglyok lenni, mert saját szétrombolt életeink, otthonaink újjáépítéséről, de népünk, hazánk jövőjéről is van szó!

Ezért kívánjuk, követeljük mi volt hadifoglyok és hozzátartozók is, tömegünk nevében, a dolgozók százszereivel együtt: legyen vége a kuszorvának, a torzalkodásnak, alakítsák meg a munka kormányát és előre a Hároméves Tervért, a terv védelmére — dolgozni!

Koós Zoltán

Mit várunk a béke első kormányától?

Országunkba szeptember 15-én, délután 5 órakor hivatalosan is visszatért a béke.

Ebben az órában helyezték letébe a békeszerződés okmányait és ezáltal jogilag is beállt a békeállapot köztünk és a volt „ellen-ségeink”, a szövetséges nemzetek között.

Helyes, ha mi hadigondozottak és velünk együtt a volt hadifoglyok is gondolkozunk egy kicsit ez alkalommal a háború és béke kérdéseiről. Helyes ha ezt meg tesszük, mert

mi éreztük a háború legtöbb terület és mi adtuk legnagyobb árát a hön várt béke visszaérkezéért.

Tehát nekünk, akik személyünkben is a legtöbb veszteségek helyesnek kell értékelnünk az eseményeket, nehogy még egyszer beleessünk ezekbe a szárményűségekre, melyeket átélünk a háború idején.

Legelőször is azt tartjuk fontosnak megalapítani, hogy nekünk a tulajdonképpeni

ellen-ségeink nem azok voltak, akiket annak neveztünk és akik ellen a vérünk hullatásával, testi épségünk elvesztésével is harcoltunk.

Harcoltunk, nem tudtuk miért és kikért. Ma már látjuk, kiknek érdekében véreztünk és tudjuk azt is, hogy kik voltak a mi tulajdonképpeni ellen-ségeink. Azok a mi ellen-ségeink, akik minket nemzeti és keresztényi jelszavak alatt, valójában azonban kereszténytelen, nemzetgyilkos és hazárduló föld-birtokos-tőkés érdekekért folytatott háborúba vezettek. Ezek a nyilas-fasiszta urak a mi valódi ellen-ségeink, ezek felelősek a mi rokkantságunkért, özvegységün-

kért, árvaságunkért, ezek felelősek a mi sok elmúlt szenvedésünkhért és még jelenlegi nélkülözéseinkért is.

És amikor mi most a békét a legizalibb örömmel üdvözljük fogadjuk meg, hogy erről, sohasem feledkezzünk el! Tegyünk fogadalmat, hogy

esküdt ellen-ségei leszünk azoknak, akik akár a nekünk annyi rosszat okozó háborúkat, akár azok okozóit visszakívánják!

Fogadjuk meg és tartsuk be híven ezt a fogadalmat: csak a nép igazi barátait, a béke őszinte híveit hallgatjuk meg és ellene leszünk mindenkinek és mindenkinek, aki és ami mást akar, mint békét!

Béke van hivatalosan hétfőtől kezdve, gyakorlatilag már több mint két éve. De a békebeli életviszonyoktól messze vagyunk. És még sokáig nem érünk el oda, ahová vágyunk: a békebeli megélhetéshez. Hiszen nekünk a rendszer-nél nagyobb visszaesést okozott életmívónkben rokkantságunk. Tehát-jól meg kell néznünk, hogyan fogunk hozzá ügyeink intézéséhez a nagy áron megszerzett új keletű békénkben.

Mikor e sorokat írjuk, már több mint két héttel vagyunk a választások után és még nincsen kormányunk. Kívánjuk és reméljük egyben, hogy

a legrövidebb időn belül jöjjön létre a nép akaratának megfelelő kormány.

A nép akaratát pedig — és természetesen a hadigondozottak nagy táborát is, — demokratikus, erős kormányzatot kíván az ország vezetésére.

A mi kívánságunk ezzel az új demokratikus kormánnyal szemben az is, hogy megvalósítson min-

dent, amit a koalíciós pártok a választások előtt ígértek, a népnek s különösen nekünk hadigondozottaknak.

A program megvan, lássanak neki a munkának, a megvalósításnak.

Örömmel olvastuk a Kommunista Párt által meghirdetett kormányprogramot és különösen annak az árák megfellekezése és a közellátás biztosítására vonatkozó részét. Mi a kormányprogram ilyen megfogalmazását helyesljük és

reméljük, hogy a többi koalíciós pártok is elfogadják a Rákosi Mátyás által meghirdetett irányelveket.

Reméljük elfogadják és végrehajlják, mert a néptömegek már elfogadják és várják annak kedvező hatásait.

Mi hadigondozottak csak egyet teszünk ehhez hozzá: jó és igen helyes, ha a háborús bűnösök vagyonaik elkobozzák, de gondoljon a kormány arra, hogy ezek a mi ellen-ségeink, ezke a jítangok legbítangabbjai ellenünk tették a legnagyobb bűnt. Tehát vagyunk a mi sebeink begyógyítására, vesztéseink részbeni kiegyenlítésére fordítandó.

A háborús bűnösöktől kobozzanak el minden vagyont és azt teljes egészében a hadigondozottak munkába állítására és megsegítésére fordítsák.

A háború okozói a mi igazi ellen-ségeink, akikkel megbékélni sohasem akarunk. A béke barátai a mi barátaink is, tőlük és a most helyreállt békétől olyan kormányt és olyan intézkedéseket várunk, melyek meghozzák a mi békénket is, nemcsak jogilag, de életviszonyainkban is.

Egy hét a V. H. B. Sz. életéből Csk tallhegygel

Az elmúlt esztendőben jölsikerült műsorosokat rendezett egyik legfiatalabb, de igen nagy lendülettel dolgozó csoportunk: a Budapest XI. kerületi helyi szervezet. A Csengey Pál, Szódi József és Nagy Béla bajtársak közreműködésével rendezett este fellépett Kőműves Sándor kiváló színészeink, a Nemzeti Színház tagja, aki lenyűgöző, mely megértéssel „mondta” el Petőfi Világosságát és M. Gorkij: Enek a selyomról című költeményét.

Vámos Ágnes, a kelemes és szépséges ifjú operabékesnő, Tamási László és Mátrai Ferenc kitűnő énekesek operarészleteket adtak elő.

Külön köszönet illeti N. Boronkay Ilona művésznőt, aki a rendezés és konferálás munkájában nyújtott értékes segítséget és Kereszty Jenő orgonaművészt, a Belvárosi Főtemplom orgonistáját, aki a zongoraiszereket adta. Megemlíthjük Dunai Marika és Margó Erich kedves vidám páros jelenetét a Tokaji aszúból.

A nagy tetszéssel fogadott remek műsor után a késői éjszakai órákba nyúló tánc következett, ahol a legjobb hangulatban ismerkedtek össze a volt hadifoglyok és hozzátartozók. Az est anyagi sikerét emelte a Standard Villamosági Vállalat dolgozóinak 420 forintos hozzájárulása, külön köszönet érte.

Veszprémben is megalakult a V. H. B. Sz.

A bajtársi egyetértés szellemében tartották meg a veszprémi alakuló gyűlést. A gyűlés szónokai hangsúlyozták, hogy csak közös erővel egymás segítségével érhető el eredmény.

A szervezési munka erőteljesen halad és a Szövetség tábora napról napra nő.

A fejérmegyei Igar községben 14.én tartotta alakuló gyűlését a VHBSz. helyi csoportja, melyen Szódi József bajtársunk a Budapest, XI. ker. kitűnő szervezője mondott nagybajtársi beszédet.

Ugyancsak 14-én alakult meg Visegrádon Szövetségünk helyi szervezete Jáki István, Tóth Ferenc, Heier Lajos és Sipos Lajos bajtársak vezetésével. A nagy érdeklődéssel fogadott gyűlésen, ahol a volt hadifoglyok hozzátartozóikkal együtt jelentek meg, az országos vezetőség nevében Tamás László köszöntötte a bajtársakat

és ismertette Szövetségünk célkitűzéseit. A jölsikerült gyűlés a Köztársasági Elnökhöz és a demokratikus szervezetekhez küldött köszönő táviratok felolvasásával fejezték be.

A viharsarok

dolgozó hadifoglyainak részvételével alakult meg 29.én Újkígyóson az MNDSz helyiségében több mint 120 főnyi volt hadifogoly és körülbelül 400 főnyi hozzátartozó önmegjelenésében a VHBSz. helyi csoportja.

A Szövetség elnök Gabis Adám, a békésmegyei hadifogoly és hadirok rokkant jogvédő és tanácsadóroda vezetője ismertette. Utána Rákóczi István ismertette a Szövetség munkáját helyi viszonylatban. Alig háromhetes működés után munkánk már látható nyoma van az igényjogosultok fűldégyelése, a hároméves terv lábbeli akciója, a gyenge és beteg hadifoglyok ellátása, melyben az MDSz szociális segítségükre és más területeken is. Az állagügyi szervezettel tovább folytatja sikeres szervező munkáját a volt hadifoglyok helyzetének és a magyar demokrácia megerősödése érdekében.

Példamutatón nagyjelentőségű kezdeményezése volt a VHBSz.

mezőberényi csoportjának, amikor 60 katasztrális föld paragon heverő földet béreltek a községtől közös gazdálkodás céljára. Tanúbizonyoságot tesznek ezzel arról, hogy a hadifogoly táborokban kialakult bajtársi szellem valóban egymást támogató, építő erő, de arról is, hogy a paragonheverő föld megműveléséhez, mi is hozzá tudunk járulni a hároméves terv sikeréhez.

A hérelt föld, valamint a volt hadifogoly újgazdák földjének alaposabb megművelése érdekében a Földművelésügyi kormányzattól traktort kértek. Amint értesülünk, előrelátástól gárásuk kedvező elintéztést fog nyerni.

A következő hetek valamelyik napján érdekes művészi élményben lesz része a Rádió hallgatóinak.

A Magyar Rádió a Volt Hadifoglyok Bajtársai Szövetsége rendezésében volt hadifogoly szereplők részvételével, elő fogja adni a János vitéz a hadifogságban című népi játékot, melyet hadifoglyok állítottak össze és melyet nagysikerrel adtak elő annakidején a Krasznogorszki táborban.

Az Országos Szervező Bizottság döntései

Az Orsz. Szerv. Bizottság legutóbbi ülésén fontos szervezési kérdésekben hozott határozatokat. A Szervező Bi-

ottság javasolja, hogy a megyei bizottságoknak ugyanolyan hatáskörre legyen megyei viszonylatban, mint az országos vezetőségnek országos viszonylatban. A megye területén meg kell szervezni teljes hatáskörrel a Szövetséget, a városi, járási és községi szervezetek felállítására. A megyei szervezeteknek arra kell törekedniük, hogy a megye területén lehetőleg egyetlen volt hadifogoly se legyen munka nélkül, hogy azokat jogaikból ki ne forgassák, a rászorulókat segítse és gyógykezelje. Ehhez a szükséges és rendelkezésre álló minden törvényes eszközt vegyenek igénybe. A megyei szervezet zavartalan munkája és függetlensége érdekében a megyei szervezetek részére 300 forint havi tiszteletdíjat javasol a Szervező Bizottság. Javasolja továbbá a tagdíjakra vonatkozólag, hogy abból 25 százalékot kapjon a helyi, 25 százalékot a megyei szervezet, a fennmaradó részt pedig az országos Központba kelljen befizetni. Más nagyjelentőségű határozatok mellett a gazdasági albizottság kibővítését javasolja a Szervező Bizottság arra alkalmas komoly gazdasági szakemberekkel. Ez a Bizottság vizsgálja meg a Szövetkezetek eddigi működését, szervezze át a Szövetkezetet és dolgozzon ki programot, annak további fejlesztésére.

Öttagú albizottságot választott ki a Szervező Bizottság, melynek feladata a hó 25-ig kidolgozni a Szervező programját a következő negyed évre.

Köves István bajtársunk javaslatára a Szervező Bizottság ajánlja az országos vezetőségnek egy a megyei és városi, kerületi vezetők részvételével tartandó egész napos konferencia megrendezését, melyen a vezetői részleges utasításokat kapnának a szervezés és a szövetségi élet munkájának vezetésére, javasoljuk továbbá, hogy ugyancsak a napon társunk nyilvános nagygyűlést is. E vezetői gyűlést követően a megyei vezetők egész meggyűlést hívják, szervezzenek meg a járási és helyi szervezeteket. A megyei vezetők kiválasztásának pontos kérdésére külön felhívjuk az országos vezetőség figyelmét.

A Szervező Bizottság az öttagú albizottság egyik tagját Oserőli Oszkár bajtársát bízta meg, hogy mint lapunk egyik szerkesztője, a szövetségi élet eseményeit a sajtón és a Rádión keresztül ismertesse.

Battányán 99 taggal megalakult a VHBSz. helyi csoportja.

Esztergomban vasárnap, 21-én d. e. 11 órákor tartja alakuló gyűlést Szövetségünk. Az Országos Vezetőség részéről Oserőli Oszkár bajtársunk fogja ismertetni célkitűzéseinket.

(-i-r.)

érintjük az olyan apró furcsaságokat, hogy a Vöröskereszt hévízi hadifogoly üdülőjében „bizonyos” irányban korlátozzák az egyéni szabadságot.

Nemrégiben adta át a Magyar Belügyminiszter a hévízi volt csendőrdülő a Vöröskereszt Egyesületnek hadifogoly üdülő céljára.

Minden elismerés megilleti a Vöröskeresztet, mert az üdülő mintaszerűen működik. A kifogástalan elhelyezést csak tetézi a kitűnő ellátás és a szeretetteljes, gondos bánásmód.

A napirend biztosítja az üdülőben tartózkodó volt hadifogoly bajtársak szabad mozgását, ami azt jelenti, hogy akár délelőtt, akár délután bárhová ellátásuknak a telepről. Természetesen élték is ezzel a joggal és voltak köztük olyanok, akik felkeresték a helyi MKP szervezetet, hogy ott tájékozódjanak a politikai helyzetről. Itt történt, hogy egy alkalommal a helyi szervezet 40 bajtársat uszonnára hívott meg. A meghívottak örömmel készültek a kitűzött napon a meghívásra, azonban, ahogy ok granitják, „illetéktelen fölébe” került a meghívás híre s a kijelölt időpontban — megtiltották az üdülőtelep elhagyását.

Az érdeklődők azt a gyenge választ kapták, hogy „micsoda rászorultak az uszonnára, mert kifogástalan ellátásuk van.”

Hát, enyhén szólva az indoklás nem egészen kifogástalan, mert hiszen van-e olyan kifogástalan ellátás, ami mellett nem lehet egy uszonnát megenni.

Szinte az az érzésünk, hogy a kifogástalan ellátás említése csak kifogás.

Szeretnénk tudni, hogy a Vöröskereszt vezetősége nem talál-e valami kifogásolni valót ebben az eljárásban, mert hiszen ugyebár a demokráciában szabadság van még akkor is, ha történetesen valaki uszonnára van meghívva egy vagy más — munkapártihoz.

LEGUJABB!

(A Magyar Hadirokkant, Hadifogoly Híradó romániai tudósítójának telefonjelentése.)

A hazaszállítás tehát szakadatlan erővel folyik. Mind Máramaroszigetre, mind Fokszániba úgyszólván naponta érkeznek hadifoglyok. Így a legutolsó 72 órában kb. 3000. Debrecenbe csaknem mindennap indul szerelvény a gyűjtőtáborokból.

A hazaszállítás tehát szakadatlanul tart.

A hazafelé úton lévő hadifoglyok teljes hivatalos névsorát

elsőnek köeli a Magyar Hadirokkant, Hadifogoly Híradó.

Hadigondozottak is jussanak a „SzEB” által kiürített lakásokhoz!

Igen sok hadirokkant rokkantságából eredő vagy azzal kapcsolatos külön bajait sokszor súlyosítja, hajléktalan mivolta vagy társbérletes, nem megfelelő lakása.

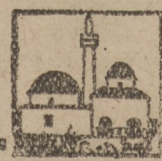
Tudjuk, a Népjóléti Minisztériumnak az az intenciója, hogy elősorban a hadigondozottak ennéni panaszait óhajtja orvosolni.

Most itt az alkalom. A békekötés ratifikálásával az egyesült hatalmak hivatalai és hivatalnokai rövidesen

kiürítik az általuk elfoglalt házakat és helyiségeket s ezáltal sok lakás szabadul fel. Kérjük tehát a népjóléti minisztérium illetékes osztályát, hogy a jelentkező és igényjogosult hadigondozottak kérelmeit jóakarúan és — bár ezt talán felesleges külön is kérnünk — és minél gyorsabb időben intézze el, hogy a rászorultak még a tél beállta előtt megfelelő felhatalalt és hivatalnokai rövidesen

S. A.

KELETI Örjárat

Két világháború közt nőtt fel s élményeid, ismeret-tárad, tudásszomjad „labula rasa”-ját az „Élet nagy kamazs-kezeivel” véres trágár és hazug ábrákkal rajzolta tele.

Első eszmélésaid, talán a tudat alatt még a nagy világgézés borzalmai voltak. Bölcsöd, majd gyerekzsobád körül zajlott le a forradalom, ellenforradalom, megszállás, Trianon, infldáció, éhség, munkanélküliség, családi tragédia, vagyonlakás. Az iskolában arra tanították: ne lopj! mondj igazat! Becsüld meg embertársadat! — s nem láttál mást a valóságban, mint csalást, hazugságot, könyörtelen embertiprúst. Fialtal voltál, tele romantikával és vágyval nemes, nagy ideák után s futószalagon szállítottak puffogó irredentizmussal, régi virtust, ezereves multat. Nyakas, gögös, úri és bülske magyarnak neveltek, akinek bocskoros cigány a román, cselák a cseh és vatrác a szerb s túl ezeken minden Balkán és barbár Kelet. Élet csak a Lajtán túl van s emelt fölled hordtat az ónadományozta rendjelet: „A Nyugat kapujának őre”.

Kelet: a Mese, az Almodóds évezredek porral befűjt népek holt Bölcsője, — Nyugat: a Gazdagság, a Kultúra, az Élet! — így osztottad fel önmagadban naivan a szerepeket. — Kultúra, Páris, Béln, London, Kapitalizmus, Olasz Tengerpart, Goethe, Perkin, Alpok, Michel Angelo, rivierai Utazás, Paganini, Océán s „még Nyugatabbra, a láthatáron füstölő óceánjáró; — pontosan, örjárat-szerűen, képzeletben és fizikailag is csak Napnyugatra járhat el Kelet felé? Mindössze Kassáig vitt el a repülőgép. Pedig az alapézés nem esalt: „valami nincsen rendben!” Sem a magán-, sem a közösségi életben.

Nem volt időd feleszmélni sem, úgy rúdultak rád az események, újabb és újabb ismeretek, hétköznapi gondok tarka össze-visszaságban. Habzsolád mindent válogatás, kritika nélkül: a tanári szó, nyomtatott betű szent volt. Szegény munkás, vagy parasztióka voltál, csábított a „nagy Messzeség”, szerelmesként loholtál feléje s nem türengtél: miért, hogy nekem tanjgondolok, kustárnyai

maradékkezeiden, instrudálson keresztül vezet feléje az út, s ugyanakkor elegánsan és szagosan, heitkén és zseb-pézesen, az akatáskában tiszorával, úri kölykök is jár-nak veled, csak azért, mert „kell”. Nyolcadikban talán — vigasztalód magad — nem kell majd naponta hetven-nyolcven kilométerrel beutazni, mert apád ismét munkát kapott, a nagy krízisnek — ágyúlszik — vége. Mondta egyetlen szóval is valaki, hogy a te, az apád, meg a többiek hőrére újabb háborúra készülöknek s a fegyverkezés léza szivota fel a munkanélkülíeket, azért van ismét munka-alkalom és kereset? Ki merészelt volna ilyeneket mondani, hiszen a komáromi hídon katonabanda harsog, Kassára most vonult be fehér lován a „legendás Vezér” s Kolozsvárott ismét piros-fehérvörös a lobogó. Minden oly szép volt és imponáló s a readórság akkor kobozott el egy szerény kis jüzetét: „Nemotorság háborús esélyei a német szaktirodalom tükrében”. — Pályaválasztás, egyetem, elhelyezkedés: egyikre sem volt gondod. Tág lehetőségek nyíltak meg előtted: munkatábor, Németország, katonaság. Az élet zsmaigott körülötted, államférfiak „történelmi” beszédeket tartottak, szavalókórusok lelkesedtek a rádióban, az újságok szenzációs és mámorító győzelmei hírt hozták, pompás fűmhíradók, a belgrádi rádióban Lili Marieon, a szbeszélők ágya fölé Nagyszonyok hajoltak anyai gondoskodással, téliruha- és szeretetakkció s mindez nem volt más, mint sztanioida csomagolt közönséges rablás és gyilkolás! S a háttérben már ott sötéltett Voronyezs, aztán jött Debrecen, majd Buda.

És most, két év hadifogság után, dörcsölöd a szemed, mint aki nehéz és hosszú álomból ébred s kissé bűnbánóan és vaddólan magad elé nézve azt kérded: „Hová lettél ifjú-ságunk?” Eddig csak nagy és tiszta már valamit a valóságból. Első pillanatra megdöbbenő volt, majd valami felsza-hadító érzés a multnak ilyen drasztikus teleprezése. Szó-val így állunk: amint haugság, tudatos félrevezetés volt

Mégis, amint felszámolod és rendezed magadban a multat, és jelent, nem látod tragikusnak és hiábavalónak a jövőt. Ugy érzed, feltisztult körülötted a kód és szédüle-tea perspektívák nyíltak meg.

A Sors „Kelet örjárat”-ra vitt el. — Eddig „fehér foltként” szerepelt ismereteld között, mint régen Afrika feljédezetlen vidékei. Most látsz már valamit a valóságból.

Első pillanatra megdöbbenő volt, majd valami felsza-hadító érzés a multnak ilyen drasztikus teleprezése. Szó-val így állunk: amint haugság, tudatos félrevezetés volt

„ez” — érdekből, hátsó gondolatokkal, — ugyanúgy minden egyéb is. Micsoda aljas játékok őrtek veled, hiszékeny-naiv (vagy nevezük így: „tanulni vágyó”), fiatal lélekkel, ideológusoddal, romantikáddal. Egy világ omlott össze körülötted és benned is... Kártyavár volt, nyomait is elűjtta a nagy vihar s tiszta talajon új várat építhetsz. Soha jobb alkalom, mint ez a „Keleti örjárat”; majdnem szerzetesi egyszerűsége emlékeztető élet, örarendszerű s bőséges anyag és lehetőség a „meditálásra”.

„Ded Jugend Europas gewidmet...” — ezekkel a szavakkal kezdte könyvét az első világháború után egy író s annak a „koravén” ifjúágnak ajánlotta, amely megmenekült ugyan az ágyúgolyóktól, de becsapta és félrevezette, mindenből kiábrándulva, a romok felett az „Új Élet” építésében nem jöhetett számításba. Látszólag „Nyugaton a helyzet változatlan” ma is: ennyire szorítkozhatna a felületes, a megnyugtató, vagy az ámtó „helyzetjelentés” mint akkor régen, holott a főhős, sőt nemzedékek hullottak a halál, vagy az életközöny nihiládjába. A valóság azonban más, a hamu alatt izzik a parázs, a nemzedék „felébred!” és élni akar. Nem többet, csak: élni! De nem úgy, mint eddig.

Drótkerítés között élni egy közösségben, — elsősr-nyűgös és kibírhatatlannak látszott, a mindennapi élet a maga nyers valóságában tárult eléd, — lassan beletörődél, megszoktad. Megtálatad a helyed, lehiggadtál, lezűrted a tanulságokat s végső következtetésként ma már azt valod: a közösségi élet nemcsak jog, hanem kötelesség is. De benne s az egyéni „szép”, „jó”, „megelégedett”, vagy mondjuk így: — a kiegyensúlyozott anyagi és kultúrellet nemcsak egyesek kiváltsága, hanem mindenki elemi emberi joga. Itt bizonylag egyforma esélyekkel indultál nélk-cennek az életnek s a megbecsülést, elismerést egyéni és magyartársadon keresztül vinhattad ki Régi világban azonban nem kérdesték: „mit tudsz? mit érsz?”, a hátad mögé néztek: áll-e ott valaki vagy sem?!

S így tisztázódnak benned lassan, lépésről-lépésre, apró, hétköznapi eseményeken keresztül a fogalmak a „nagy dolgokról”, eddig tudatosan elküzdösített képzeletekről, — életről, jogról, kötelességről, demokráciáról, szépségről, jószágról humanizmusról, szocializmusról...

Az „örjárat” teljesítette feladatát. A katona hazatér, letisztog, jelent: „Megérkezünk!” — és vaddol: „Ti a halálba küldtetek, el akartatok temetni. De visszajöttünk! Mi élni akarunk!”

WERKMANN GYÖRGY

Hadirokkantak és Hadigondozottak Hangja

Szerkesztőbizottság: Fegyveres Mihk Ferenc, Kaposy Ernő, Koós Zoltán, Korányi Géza, Főmunkatárs: P. Pintér László

Revíziót

az állami jogosítványok terén!

Üljenek végre asztalhoz azok is, akik eddig csak nézték a lakmározókat. Nem jutalmazhatunk tovább ellenforradalmi érdemeiket!

Még sokáig kaptak jutalmat a fasiszta és félfasiszta rendszerek dődelgetettjei azért, hogy segítettek túlni a kiszákmányolók szekerét, segítettek elnyomni a népet és a néppel együtt a kijátszott hadigondozottakat is.

Követeljük, hogy jogosítványát a jövőben csak az tarthassa meg, aki hadirokkant, hadiözvegy vagy hadiárva-alapon kapta azt, egyébként, aki az előző rendszerektől támogatói, baráti, barátnői, rokoni alapon és szolgálatok fejében s ellenforradalmi ténykedés jutalmául kapta, attól haladéktalanul vonassék el.

Hadigondozottakon kívül csak az tarthassa meg italmérési, dokányarúsítási vagy egyéb állami jogosítványát, aki igazolni tudja az ellenállási mozgalomban való részvételét vagy egyéb, a demokrácia érdekében tett cselekedetét.

A demokrácia emésztésének és gyengeségének jele, hogy kalácsot ad továbbra is az érdemtelének s az arra rá nem szorulóknak s ugyanakkor ezek miatt nem tudja száraz kenyérhez sem jutni a hadirokkantak és hadiözvegyek sorát s az arra érdemeiket.

Már nem programot, tetteket kérünk!

Az ellenforradalom annakidején huszonnégy óra alatt vette ki a feladatot azok szájából, akiket nem tartott a maga szempontjából megbízhatónak, hogy saját pretoriánus, mindenre kapható zsoldos hadát jutalmazza vele.

Megszívhatták magukat huszonöt hosszú éven keresztül a kiválasztottak, elégedjenek meg és ériék be annyival. Akiben van em-

berség közöttük, lássa be, hogy a legnagyobb áldozatra kényszerítették: a végtagjaikat, szemük világát, egészségüket, testi épségüket vesztettekől vették el eddig is a megélhetés lehetőségét. Ideje, hogy azok is asztalhoz kerüljenek, akik eddig kopogó szemmel voltak kénytelenek nézni a gondatlan lakmározást.

De ők, a hadikárosultak, nem lakmározni, arról nem is álmodnak, egyszerűen csak élni, megélni szeretnének.

Induljon meg tehát a tisztogatás!

Hadigondozottak, hadifogyók, partizánok ezreinek nincs kenyerre, munkalehetősége, létalapja. Ugyanakkor az ellenforradalom jutalmazottjai és dődelgetettjei, a fasiszta felépítmények támogatói és hasznélvezői ma is bent ülnek a stálmokokban és jogosítványokban, nevetik és gúnyolják a kesztyűs kezű demokráciát — sok kiűhő semmiért, mondják egymás közt, sőt, már nemcsak egymás közt — és leszavaznak — hová? máshová — a régi rendet visszahítozókra. A Pfeifferekre! Legjobb esetben Schlachttára. Ha másért nem, a jó, megbízható sváb nevükért. Itt nem érheti őket családás.

Képzelmük el, mit temének ők, ha meggyizzer kezükbe kerülne a hatalom. Nem, azt elképzelni sem lehet. Ahhoz gyenge a képzelő erő.

Nincs tehát más hátra, elő a revízióval! Ezt követeli az igazságosság, az emberség, a kinulázottak iránti elkötelezettség, a magyar nemzet és nép érdeke és akarata.

Újra hozza forgalomba és a bizományosok, ügynökök és lakmározók 75%-a hadigondozott legyen. Ilvenek voltak pl. a benzín, petrol, olaj; a pneumatik; részben a cipők; részben a zsák; zsinag; sör; ehhez lehet számítani még az IBSZ-esomagszállítás is, stb. A 75%-os arány úgy a személyekre, mint a kontingensre is vonatkozik.

Az állami jogosítványok, de nem csak a dokányarúsítás, hanem minden egyéb, pl.: élelési, ecel, szesz, cukorelosztó, gyufa-, só-, cigarettapapirelosztó, stb., (gyakran együtt a bizományi szervevel, pl. a mezőgazdasági áldómentes benzín és petrol, a sör, stb.) szintén 75%-ig a hadigondozottaké legyen, úgy a személyekre, mint a kontingensre is vonatkozzék.

A bizományosok és állami jogosítványosok túlnyomó része, különösen vidéken, még ma is a szélsőjobboldali elemekből, Baross-szövetési vezető tagokból, nyilasokból és egyéb reakciós egyénekből tevődik össze, mert a pótlékai üldözöttek, akik a bizományosi és állami jogosítványos foglalkozások voltak 1939 előtt, deportálva lettek és nem tértek vissza. Önkat éretődők, hogy ezek a kockázatmentes és jó megéleltéssel biztosító üzletek nem maradhatsanak a demokrácia legádázabb ellenségeinek kezében és mert a volt tulajdonosok legnagyobb részét elpusztították, a hadigondozottaknak kell ezeket adni.

Általában a közvetett elnyőket és juttatásokat meg kell adni a hadigondozottaknak, mert pénzbeli támogatást az állam a hadigondozottaknak nagyon keveset adhat, akár most, akár a jövőben, sőt a legtöbb hadigondozottj semmit sem kap.

Boszorkányos gyorsasággal...

Két hét előtti számunkban jelent meg az Állami Hadigondozó Intézet-ről szóló cikkünk és azoknak a hiányoknak az illetékesek elé tárása, melyek a rendelőintézet munkájának teljes kifejtését gátolják.

A legteljesebb elismeréssel kell bajtársaink tudomására hozni azt a lényt, hogy cikkünk még meg sem jelent, csupán az abban közölt hiányokról szerzett általunk tudomást a népjóléti miniszter és máris utasította az illetékes osztályokat, hogy haladéktalanul járjanak el és lehetőség szerint azonnal tegyék lehetővé azok pótlásával az intézet zavartalan és a hadigondozottak érdekében oly elemi fontosságú működését.

Már másnap meg is jelentek a népjóléti minisztérium illetékes osztályának kiküldöttjei s ma már egy 20—25.000 forint értékű „Unil”-gép áll a rendelőintézetben a fogászati osztály rendelkezésére.

El kell ismernünk, hogy a régi rendszerek bürokráciájában sosem tapasztalt, szinte boszorkányos gyorsasággal adta tanujelét a népjóléti minisztérium segítő készségének akaratának s bizonyította ezzel is, hogy tevékenysége valóban a hadigondozottak és ezzel a nép jóvoltát szolgálja.

Ezekután biztosak vagyunk abban, hogy anyagi szempontból is megtalálják a lehetőséget annak, hogy a már rendelkezésre álló gépek és a röntgen-gépek összeszerelésével, valamint a még kisebb hiányok pótlásával mi sem álljon útjában, hogy a rendelőintézet fokozott mértékben fejthesse ki hézagpótló, áldásos működését a szenvedő hadigondozottak fizikai fájdalmainak enyhítése, illetve megszüntetése érdekében.

SEEES ARPAD

CSOPORTHIREK

A Debreceni „HONSZ” Csoport 1. hó 21-ére hirdetett Országos Jellegű Nagytalálkozó technikai okokból elmarad.

*

Dunaharaszti hadigondozottjai is megalakítják helyi csoportjukat. Németh Ignác bajtárs kezdeményezésére a hó 21-én, vasárnap délután 4 órakor a Stromfeld Aurél utcai vendéglőben hívták össze a bajtársakat és ott fogják kimondani helyi csoportjuk megalakulását.

Az új csoport működéséhez sok sikert kívánunk!

A HONSZ-csoport megalakul. Elnök lett id. Sári Albert bajtárs, titkár-jegyző: Pucsek János bajtárs. Reméljük, a fiók jó és áldásos működését fog kifejteni.

A HONSZ pocsjai fiókjá folyó hó 7-én megalakul. A megválasztott vezetőség:

Elnök: Balázs Péter, járselnökök: id. Jónás Péter, R. Nagy Károly, al-elnökök: Havasi Gábor, Ujlaki Károly, ellenőrök: Deák János, Szakállas Gyuláné, ügyész: Nagy József, orvos: dr. Barcsa István, titkár: Juhász László, jegyző: Pintér József, pénztárnok: Pető Vince, háznál: Balogh Lajos, számvizsgáló: Jónás Sándor, Furtó Kálmán, Kátón Gyula.

A választások után Balázs Péter elnök a csoportot megalakultnak jelentette ki, üdvözölte a megválasztott tisztikart és fokozott buzgó tevékenységre hívta fel őket.

Majd javaslatot terjesztett a gyűlés elé, hogy hívják fel a Magyar Hadirokkant, Hadifogyó Híradó szerkesztőségét, hogy a lap közölje le a Magyar Közlönyben megjelent, hadigondozottakat érintő rendeleteket kivonatolva keltezéssel, a Közlöny és rendelet számával. A gyűlés ezt az indítványt elfogadta.

*

Szerkesztőségünk a hozzánk juttatott fenti kívánságra közli a pocsjai HONSZ-fiók vezetőség bajtársakkal, hogy a javaslatukban foglaltakat már a múltban is megtettük és a jövőben is meglesszük.

Pillanatfelvétel

Jöjjön ki Óbudára!

Mert én kimentem. Nem törös-osuszára, hanem kis körsétára és igen különös (vagy talán nem is olyan különös) dolgokat tapasztaltam. Az érdekelt, hogyan hajtják végre a hadigondozott-rendeletet. Így!

Mert én kimentem. Nem törös-osuszára, hanem kis körsétára és igen különös (vagy talán nem is olyan különös) dolgokat tapasztaltam. Az érdekelt, hogyan hajtják végre a hadigondozott-rendeletet. Így!

Bohn-téglagyár szörnyűségeit bepanaszoljam

a kerületi hadigondozó-hivatalban

A Bohn-téglagyárban

Mezíttem először. Csak nemrégiben sikerült három 55—60 év körüli hadiözvegyet elhelyeznünk az üzemben. Vajjon hol látom most viszont őket? Bizonyára azóta már nem könnyes a szemük, ekeseledésük megszűnt és életkedvvel dolgoznak.

Ehelyett... Tépetruháji, zilált asszony siet felém. Alig ismerem meg múltkorai párifogottunkat. Pár nap alatt éveket öregedett. De hadd beszéljen ő maga:

— Az első nap rögtön vagonrakásra osztottak be. Ötvennyolc éves asszony vagyok! Nem bírom, nem bírom tovább! — Sírásba fullad hangja. Sebzett kezét-lábát, egyellen szakadt ruháját mutatja.

Nehézzen jön szó a számra. Másik két kolléganője után érdeklődöm. Hát ha nekik jobban sikerült! A fejével jobbfelé bök: — Ők agyagot gyúrnak, gyözdödjék meg személyesen!

Nem csapott be: Ott találok a két szegény öregasszonyt a legnehezebb munkánál. Térdem felül lueskos a szoknyájuk, az agyag véresre marta bőrüket. Kitör belőlük az ekeseledés: — Inkább jöjjön az éhhalál, hisz ez annál is rosszabb!

Nem tudok mit felelni. A szegény unokákat látom lelki szemem előtt, akik nem értik, miért sir mostanában annyit nagymama. Pedig pénz kell kenyőrrre, irkára, ceruzára. A cipő is szakadozik.

Elszántam nekivágnok, hogy a

Kell-e ehhez valamit hozzátenni?

Tisztelt Szerkesztőség!

Azzal a panasszal fordulok a Szerkesztőséghez, hogy a lakóhelyünkön a hatóság a rendeletben előírt a hadigondozottaknak járó kedvezményes gabonaküldetésének úszáseírását megtagadja. Arra hivatkozom, hogy annak útvezése kellemetlen munkát idéz elő. Én és a többi hadiözvegy kívánjuk, hogy a rendelet szerinti gabonát megkapjuk. Kérjük a tisztelt Szerkesztőséget, hogy ebben az

ügyben segítségünkre lenni sziveskedjék.

Szászhalombatta, 1947. IX. hó. Tisztelettel Teljes név és cím hadiözvegy

Bajtársnő! Levélét megkapjuk s — mint tudja — azonnal tránk a Községi Előljáróságunk. Ha levélünknek fogadásba hamarosan nem lesz, írja meg nekünk. S majd az illető uraknak szorzunk a munkánál is nagyobb keleménységgel! Bajtársi üdvözléssel a Szerkesztőség

A hadigondozottak foglalkoztatása

most a bajtársak és bajtársnők körében gyakori beszédtema. Nem is csoda ez, hiszen létezésünk ez nekünk.

Az előbbi időkben látunk is már bizonyos javuidást, itt-ott munkához jutnak bajtársaink.

Itt meg kell emlékezni arról, hogy a Szakszervezeti Tanács megértése és helyes állásfoglalása ellenére az egyes szakszervezetek helyi munkaközvetítői külön utakon járnak és nem közvetlenül kellő számban hadigondozottakat.

Ez azután oda vezet, hogy a rendelet ellenőrzésének hatására — a munkaadók a szakszervezet megkerülésével veszik fel a kellő számú hadigondozottat. A mi érdekeinket ez nem sérti, nekünk az a fő szempontunk, hogy az erre rászoruló bajtársaink gyorsan munkához jussanak.

A szakszervezeteknek viszont, azt hisszük, nem lehet céljuk, hogy kicsúszszen közülük a munkaközvetítés. Pedig, ha így folytatják egyes helyi tényezőink, akkor oda jutnak legalább is, ami a 10 százalékos hadigondozott kiküldetését illeti.

Felvetjük a kérdést: helyes ez így? Nem volna helyesebb ha segítenék a miunket megillető munkahelyek betöltésénél?!

K. Z.

Hadifoglyok üzennek:

Az alábbi felelőit a Szovjetunió táborából üzenik, hogy jól vannak és remélhetőleg hamarosan hazajönnek.
(Első a hadifoglyok neve, tábori száma, majd hazai címe következik.)

Est József (1216) Vaskút. — Reize Albert (1216) Vaskút. — Hauser János (1216) Vaskút. — Csorvási János (7126/3) Debrecen, Vendég. u. 54. — Mohácsi Gusztáv (7256/5) Nyímedence. — Goór György (125/1) Debrecen. — Dr. Létai László (7256/12) Bpest, Baross-u. 20. — Kovács József (7256/7) Búzaalom, Rákóczi-u. 101. — Biró Sándor (7256/8) Adoka. — Vegen Mihály (7258/8) Nemetkér. — Huber Jenő (7258/8) Kencseliget. — Kohn Károly (Beszarábia) Fácánkert. — Kuadori József (7258/8) Simontornya. — Molnár Ferenc (125/1) Eoosok. — Bogási László (125/1) Eoosok. — Vemkek Mihály (7259/10) Paks. — Bánk István (7125/3) Balassagyarmat. — Jambor Gyula (7125/3) Alsógöd. — Szimonidesz János (7125/3) Dunavecse. — Gácsi Ferenc (7256/8) Debrecen. — Fekete Sándor (200) Debrecen. — Vajda Gyula (6270/13) Serégyháza. — Nagy József (7256/2) Dunakisfalva. — Gácsi Ferenc (7256/8) Debrecen. — Halász József (7125/5) Jánosmájor, up. Erzséktváros. — Bollei Rudolf (7125/3) Nagydemes. — Prisztyics László (7125/3) Bpest, Murányi-u. 17. — Bida István (7125/3) Pesterzsébet. — Szuhó János (7256/10) Bpest, Ujbazár-ter 16. — Nagy László (7125/3) Debrecen, Nyíl-u. — Fekete Imre (Krasznalucs). — Gell Lajos (7256/5) Pladány. — Bálint Ferenc (7256/6) Szeged. — Sztáncovics István (7256/6) Nagytétény. — Mészáros János (7256/6) Salgótarján. — Varga Sándor (7256/6) Balmazújváros. — Marics István (7256/6) Bagala. — Török Imre (7125/3) Köpönyögharasz. — Rozgonyi Kálmán (7225/7) Kecskemét. — Salai János (7247) Nagykálló. — B. Létai Ferenc (7256/12) Bpest. — Fekete József (7256/12) Bpest. — Szabó József (7256/12) Nagyszőlős. — Molnár Lajos (7256/12) Veresegyháza. — Hernád József (7256/12) Csepel. — Szabó József (7256/12) Sárospatak. — Szűcs István (7052/16) Margitta. — Montin Ferenc (7256/9) Hőgyész. — Bodnár Sándor (7125/3) Debrecen. — Balogh Sándor (7125/3) Rákospalota. — Terlet Mátyas (7125/3) Csepel. — Sánta Ferenc dr. (7256/6) Bpest, Agancs-u. 30. — Sánta Ferenc (7256/6) Debrecen, Ipatkamara. — Sánta Ferenc (7256/6) Debrecen, Piac 9. — Patkós Vendel (7025/3) Gyöngyösi János. — Sári István (7025/3) Adács. — Gábor István (7025/3) Gyöngyösi László. — Varga Lajos (7025/5) Hencida. — Polgár Lajos (7256/2) Eger. — Gáspár István (7125) Miskolc. — Balogh Imre (7125/5) Egyek. — Schlegel Ferenc (Fokszáni) Gerendás tanya 1104. — Rikker János (7256/13) Tólmács. — Dr. Orosz Tibor, Újpest, Attila-u. 131. — Rózsa István (256/7) Tét. — Bakajza Imre (7260/1) Fényeslitka. — Hepskovits Mátyas (7260/1) Bpest, Bérkocsis-u. 41. — Nemes István (7260/1) Bpest, Akácfa-u. 43. — Klein Béla (7260/1) Csenger. — Ceglédi János (7260) Hajdúszoboszló. — Dobozi Sándor (7260) Hajdúszoboszló. — Székely Sándor (7260) Pladány. — Temesvári József (7260/1) Nagykőrös. — Poór Ferenc (7189/5) Bajnok 68. — Varga István (7189/5) Szekszárd. — Füglen Mihály (7189/5) Szekszárd. — Hermann Lajos (7189/5) Vértesszőlős. — Simonyi István (7189/5) Temezin, Jugoszlávia. — Czinn Márton (7189/5) Nyíregyháza. — Kiss Pál (7189/5) Nagyszékely. — Dávid János (222) Erdőtelep. — Becsei Imre (222) Egerbakt. — Szabó László (7059/5) Hencida. — Dr. Kiss Hegedűs János (7260/1) Sikkós. — Tamassovszky József (7260/1) Nagykőrös. — Szalai János (7189/1) Magyaróvár. — Fekete Sándor (7090/5) Derecske. — Szoboszlai László (M. sziget) Székelyszentiván. — Tóth József (7262/1) Bpest, Lajos-u. 155. — Vadon Gyula (7260/1) Debrecen, Hatvan-u. — Marton Mátyas (7260/1) Abony. — Teskenetz Imre (7260/1) Nagytamizsa. — Simmer Gyula (7260/1) Sárvas. — Virág Elek (M. sziget) Akcszéli. — Gábor István (M. sziget) Aczád. — Kovács András (M. sziget) Kürt. — Szilva Sándor (M. sziget) Komocsa. — Roskó József (M. sziget) Kéty. — Hegedűs Pál (M. sziget) Tarász. — Zsidó Lajos (M. sziget) Kismacsad. — Gajai István (M. sziget) Magyaróvár. — Gábor Páter (M. sziget) Vepress. — Kollár Sándor (M. sziget) Kemend. — Balla Imre (M. sziget) Kőbölkút. — Ga-

bodi János (M. sziget) Nagyvárad. — Kalvaiver András (M. sziget) Kőbölkút. — Kiss Gyula (M. sziget) Torma. — Pogány Károly (7860/1) Homoródszentpál. — Zahari Antal (7860/1) Káplán. — Dr. Hegedűs János (7860/1) Sikkós. — Balla József (7860/1) Baja. — Griesser István (7860/1) Újdiósgyőr. — Somogyi Enre (7860/1) Kiskút, up. Magyarbej. — Abrán Mihály (7860/1) Békéscsaba. — Ipolyi József (7860/1) Pécs. — B. Varga Pál (7662) Orgovány. — Simó Pál (7662) Csepel. — Bogre László (7082) Püspökkladány. — Balogh Ferenc (7082) Balmazújváros. — Beno László (7082) Fűldeák. — Horváth Sándor (7082) Fűldeák. — Mezei József (7082) Pesterzsébet. — Diószegi István (Resica) Ungmogyorós. — Gergely Elemér (7189/5) Kerecsen. — Tarnóczy József (7189/5) Eger. — Vilhalm Sándor (188) Komárom. — Csiruzs János (188) Mára. — Beke Ödön (188) Mezőtúr. — Zilah János (58/2) Kiskunhalas. — Dr. Benkó Viktor (7044) Kunszentmárton. — Tóth Kálmán (7064) Körmen. — Bodó Jenő (7064) Kőszeg. — Vaktér István (1902) Debrecen. — Kócsa István (1900/1) Debrecen. — Bucs Sándor (7703) Debrecen. — Prohászka József (7703) Debrecen. — Dr. Szabó Miklós (7376/2) Debrecen. — Mjiték Áron (270/3) Besenyőtelek. — Juhász Lajos (270/3) Dévány. — Bácskai János (270/3) Kegyér. — Dr. Ágoston Béla (417) Bpest, Kohár-u. 4. — Zabavetz János (7082/5) Nagyatád. — Szalai Lajos (7082/5) Nagyatád. — Patkai Dező (7082/5) Zalaszentgrót. — Kesztői Sándor (7082/5) Sarkad. — Forai László (824/7) Nyárádsellye up. Nyárádmagyaros. — Ecsedi József (7189/5) Pécel. — Kovács Ferenc (7189/5) Négerfalva. — Pablán Gyula (7189/5) Óbecse, Munkácsy-u. 6. — Ambrus Béla (7189/5) Szentmihályfalva. — Sirmann György (7189/5) Kézdivásárhely. — Nagy Béla (7189/5) Szentmihályfalva. — Kelemen András (7189/5) Somlajlák. — Vágó József (7189/5) Nagydvornok up. Dunaszerdahely. — Bundy András (7189/5) Könye. — Fufó Ferenc (7189/5) Dunovszkibanovica. — Gáspár József (7189/5) Biharfalva. — Szántó Gergely (7189/5) Nyújtó. — Herkócs József (7189/5) Vajzka. — Csigir Péter (7189/5) Losonc-pátfalva. — Ujlaki János (7189/5) Abara. — Görös József (7189/5) Jókai. — Söréndi János (7189/5) Békény. — Landesz János (7189/5) Naszáj. — Péter István (7189/5) Kézdivásárhely. — Balázs Mózes (7189/5) Gyergyócsomafalva. — Csető Béla (7189/5) Biel, Kassa. — Burány István (7189/5) Munkács. — Banyó Gyula (7189/5) Kelecsény. — Roskó János (7189/5) Szendrő. — Nemes Márton (7189/5) Mezőmadaras. — Dér Szilveszter (7189/5) Adond. — Boros József (7189/5) Szikszárkány. — Nikkei István (7189/5) Társkő. — Deák Sándor (7189/5) Vásárosnamény. — Döbelenyi István (7189/5) Szentendrőd. — Mészáros Imre, Kapuvár (7189/5) — Tóth Sándor (7189/5) Tiszadány. — Simon László (7189/5) Magyarkeszi. — Poljocsák Miklós (7189/5) Ófehértó. — Cin Márton (7189/5) Bpest, Forint-u. 2. — Kiss Sándor (7189/5) Vasszár. — Villant Barnabás (7189/5) Békéscsaba. — Nyúl József (7189/5) Malom 91. — Dormán Ferenc (7189/5) Győrésaga. — Tóth Lajos (7189/5) Szegez, Pozsony u. — Gejber István (7189/5) Győr-győsfalu. — Iván Pál (7189/5) Várfarkas. — Ojáh András (7189/5) Erdőbénye. — Berki Kálmán (7189/5) Busi. — Simon Béni (7189/5) Podrógmező. — Csobolya Ferenc (7189/5) Beregdóda. — Rutai Ferenc (7189/5) Hereg. — Gergely Ferenc (7189/5) Vásárosnamény. — Horvát Lajos (7189/5) Nagyatád. — Molnár Sándor (7189/5) Madaras. — Varga István (7189/5) Derecske. — Horváth Lipót (7189/5) Epegt. — Szt. János kórház. — Baranyi Pál (7189/5) Epegt. Mór-u. 22. — Mezők László (7189/5) Nagyhörü. — Balogh József (7189/5) Monostorpályi. — Ragala Imre (M. sziget) Kőbölkút. — Tabos József, Bohó (7189/5) — Benes János (M. sziget) Ipolyföld. — Vajda István (M. sziget) Magyarok. — Veszeleovszki János (M. sziget) Kőhidgyarmat. — Farkas Ferenc (M. sziget) Udvard. — Glász István (7189/5) Körösnadoboka. — Priszty János (7189/5) Vémend.

Békeharangok

A béke öröme meglehetősen zűgöszőnek számunkra, volt hadifoglyoknak és hadifoglyok hozzátartozóknak, külön szava is van.

Gondoljunk arra, hogy a békeszerződés határozatai szerint csak most kezdődik az a bizonytalan időpont a foglyok hazaszállítására, amit úgy fogalmaztak, hogy „a lehetőségekhez mért gyors ütemben” — s mi a helyzünk valójában?

Már a fegyverszünet megkötése után közvetlenül 1945-ben, 1946-ban voltak és most 1947-ben már állandóan és hatalmas ütemben folytak a hazaszállítások. Voltak fennakadók, szünetek is a hazaszállítások ütemében — jól tudjuk. De jól tudjuk az okát is! A reakció a demokráciát orgyilkos módon támadó ösztönös elrettentésük miatt voltak ezek.

Mi, volt hadifoglyok, tudjuk, hogy a magyar demokrácia megerősödésén, a magyar női kérsén és Rákosi Mátyáson kívül csak a Szovjetunó népeinek és Sztalin nagylelkűségének köszönhetjük időelőtti hazatérésünket!

Nem felejtkezünk meg a békeharangok zűgöszése közben éről. Őrülünk a békeknek s ezt a békét az erősödő magyar népi demokrácia és a Szovjetunóval való barátságunk jelenti! Ez a barátság számunkra élő valami és nem mondócsinált szólam. A valóság, a tények ismerete vezetett el ehhez a barátsághoz. Közös életünk mutatta meg a szovjet ember igazi emberi arcát s mi ezt az arcot, ezt a küzdő, megértő, dolgozó embert megszerettük.

A béke szétválasztja a háború kényeszerű kötéseit, de még tisztábban mutatja fel a mély emberiség egységét.

Ezt zűgösznek nekünk a béke harangjai!

Kadinger Gusztáv (7189/5) Bpest, Bokréta-u. 30. — Porckláb Endre (7189/R) Tiszabecs, Temető 95. — Danca István és László (7189/5) Jászberény. — Szabó Lajos (7189/5) Hídcsécs. — Sándor István (7189/5) Nyíregyháza. — Kanyor József (7189/5) Nagyharsány. — Méhes István (7189/5) Üllő, Apponyi-u. 8. — Csaplár Ferenc (7189/5) Sárocs. — Nagy Kálmán (7189/5) Kiskunhalas. — Szabó Ferenc (7189/5) Makó, Jusz Gyula-u. 13. — Ballai Sándor (7189/5) Babonyment. — Dr. Orger Lajos (7189/5) Kaposvár, Fő-u. 115. — Böze Dező (7189/5) Komárom. — Bogládi István (7189/5) Mártonfa, up. Lemfi. — Makkai Mihály (7189/5) Békény. — Guziós István (7189/5) Dunaföldvár. — Vida Gyula (7189/5) Zádor 25. — Márton Lajos (7189/5) Egri, up. Mikola. — Barna János (7189/5) Peronszentmihály. — Szlovák János (7189/5) Battonya, 1. — Zsámbóki József (7189/5) Kecskemét. — Kiss János (7189/5) Esztergom. — Kriszter János (7189/5) Esztergom. — Papp János (7189/5) Páskó. — Pajusz János (7189/5) Szekesfehévár. — Akkermann János (7189/5) Pógdárd. — Degény István (7189/5) Balatonalmádi. — Horváth Imre (7189/5) Balatonendrőd. — Balassa István (7189/5) Balatonszabadi 149. — Kille József (7189/5) Somogyföld. — Tassádi Ferenc (7189/5) Tiszabecs, Kiss-u. 45. — Pinczula Lajos (7189/5) Tiszabecs. — Horváth Ferenc (7189/5) Nagyatád. — Engedi Ferenc (7189/5) Makó, Végőhid-u. 8. — Szabó László (7189/5) Bapa. — Sánta Lajos (7189/5) Győr-zsámboly. — Nyitrai Ferenc (7189/5) Rucsk. — Zánpó András (7189/5) Nagykőrös. — Horváth Károly (7189/5) Epegt. — Péterhegyi dül. — Méhes István (7189/5) Bpest, Tarnok-u. 14. — Ebner Ferenc (7189/5) Bpest, Práter-u. 44. — Vöner

Vezérek csak cégér

Bizony vannak lapok, ahol a címlődal úgy szerepel, mint a hitvány ülések előkelő kivakata — takarja a mögötte lévő szemetet. Így vagyunk a „közkezdett” napilappal is, amelyik „arccal a kisparasz”-ok, a munkások felé fordul és ez az arc a mézédés mosolytól szinte tiszta fintorba merevedik, de ha kissé mögéje nézzünk a kirakatnak, akkor, bocsánat a rosszútkerület: hasonlatért, nagyon is kilóg a lőlad.

A választások elmúltak, s most már vezetett remények alkonyán, úgy látszik, nyugodtan kimutathatja a „nehézségi” lapja, a magyar híradási iradalom nagy orgánuma — a foga fekérti.

„Lillafüreden akadozva indul az új élet!” Ó, már a címben is mennyi keserv! Tűzti kell, hogy a betheni nagy Művet, a Szállót, a Palotát — nyomorult prók, a NIK dolgozói foglalják el. Hullass könnyet Pannónia! Szörnyű igazságtalanság történt, valami végre azok kezére jutott, akik megoldozták érte, s talán lesz még nemzetközi Fórum, mely kűzi őket a „szürkekék” köröndak impozáns kéyből!”

Mert, kérem, szörnyű, hogy mi talál út a „lelkes természetbarát” könyörgöm szerepét, miért keresi a lelkes természetbarát a természetet a „belső természetben?”

Képzelték csak el! Választási plakátokkal politikuskok képei! Választási pia... Politikuskok képei...! és még hozzá, Uram bocsá, valószínűleg munkás politikuskok képe, ha jól gyanítom. Szörnyű ez, kéchének! Hogy ezek a prók mit csinálnak! Ach! Itt, ahol kéchének, a Társaság Kórhémsz forgolódott egykoron.

Hát igen, a remekbarátok székek, barokk asztalok egymás hegyénhátán állnak megfosztva „bőr ülésektől és lámláttól és a „megszült” kökökelt”, az „elhangyagoltság” — hát értjük Uchraim! de ne felejtsek el, valahol önök felé kell keresni azokat, akik odáig „vezettek” minket, hogy háború, hogy olyan sok „elhangyagoltság” lett szerzetet e honban. S furcsa, ugyebár, hogy ezek u fránya prók először a gyárakat hozták rendbe s nem a Palotaszállót.

Brijük a finom mondatokat is! a nem rossz „nyitász”, amikor a rendezett barkett alkalmával nyolc szőnyeg lúnt el (!) Csak érdekese volna tudni, mennyi minden „lúnt el” azoknak a „jobb köröndek” a kezén, akik egykor itt megfordultak vidám barkettjeiken.

„Munkások üdünek bennük, akik egyelőre idegenek. — megszerpenve járnak... az úgynevezett luxuséletre emlékeztető környezetben.”

„A szűkös és az interzia megölte a jókedvet. Vigyázat! a gyökerétől elszakított virág elszárad!”

Hát kedves „természetbarát”, mi emberbarátok vagyunk! Jól írja egyelőre igen, egyelőre járnak „idegenül” itt azok, akik most kezdik csak érteni, hogy öök mindaz, amit az elő révük árán építettek! Majd megszokják a nem „úgynevezett” (mert valódi luxus élet volt) luxuséletre emlékeztető környezetet. És előbb fogják megszokni, mint önök azt, hogy „kénytelenek” eltérni öök ottan.

Es ne féltes ön és társai a munkások gyökereit! Igaza van, virágok a dolgozók a nép fájának igazi virágai, aminek öök csak mélységben gyökereit öök öök — de nem sokáig már. És ööködojanak, nehogy az öök gyökereit elszakított „virágjait” száradjanak el.

... És egy jó tanács, kedves érzékénytelkü természetbarát: vigyázzunk, ne legyen túl feltűnő a finansz tömeggyűlöletük, ha a kirakatban „arccal fordulnak” is a dolgozók felé, mert, úgy látszik, néha (!?) félre-összúlik az arcról az alarc.

(Cs. O.)

György (7189/5) Budatétény. — Mándoki István (7189/5) Bpest, Ke. nyérmező-u. 3. — Vidács Sándor (7189/5) Bpest, Nefelejcs-u. 51. — Molnár József (7189/5) Bpest, Akadémia-u. 13. — Csehi Ferenc (7189/5) Bpest, Práter-u. 59. — Máriási János (7189/5) Bpest, Medve-u. 28. — Szentjána László (7189/5) Bpest, Maros-u. 14. — Nagy Sándor (7189/5) Nagyvárad, Szent Anna 37. — Gál Vince (7189/5) Kolozsvár. — Fedelem László (7189/5) Kassa. — Szilágyi Dániel (7189/5) Tóti. — Török Mihály (7189/5) Dőszeg. — Simon Lajos (7189/5) Egerházselye. — Pál János (7189/5) Gyergyófalva. — Léta Dávid (7189/5) Nagyatád. — Volencz Béla (7189/5) Geszthely. — Mándoki István (7189/5) Bpest, Kenyérmező-u. 3. — Vidács Sándor (7189/5) Bpest, Nefelejcs-u. 51. — Zsiga János (7189/5) Ocsány, Fő-u. 280. — Lantzi Bálint (7189/5) Kőcs. — Tóth János (7189/5) Baja. — Jaráni Imre (7189/5) Káll. — Fazekas János (7189/5) Csongrád, Nap-u. 14. — Takács István (7189/5) Abda. — Kiss István (7189/5) Dunapüspöki. — Hodobán Sándor (7189/5) Kiszová. — Dr. Bajor Ferenc (7189/5) Szekesfehévár. — Dönye Vendel (7189/5) Hajdúböszörmény. — Birinyi Tibor (7189/5) Kassa. — Fazekas Simon (7189/5) Baja. — Nagy József (7189/5) Szerp. — Horváth Zoltán (7189/5) Tokodalkorb. — Györi Mihály (7189/5) Alpár. — Kucz Béla (7189/5) Dunaradvány. — Szudiczki Sándor (7189/5) Mezőberény. — Tuss József (7189/5) Csiruzadvány. — Deák Lajos (7189/5) Nagyatád. — Völ Páter (7189/5) Nagyszakoly. — Farkas Jenő (7189/5) Nagyveleg. — Tarkó József (7189/5) Teszedeás. — Aporec József (7189/5) Mór, Kossuth-u. 42. — Nagy Imre (7189/5) Várrom. — Bartha Raffael (7189/5) Egereschi. — Pinter Benjámín (7189/5) Bükkérc. — Hegyesi József (7189/5) Szeghalom. — Simon Károly (7189/5) Tarpa. — Papp Károly (7189/5) Bükkérc 191. — Takács Bálint (7189/5) Búdszentmihály. — Czifra Gyula (7189/5) Kunhegyes. — Hegyi János (7189/5) Szekesfehévár. — Józsi Lajos Kopócsapáti. — Szadeczki István (7189/5) Veresszőlős. — Kiss János (7189/5) Csongrád, Tanya 7193. — Szakáll Gergely (7189/5) Mezőhegyes, Major-u. 6. — Hermann György (7189/5) Vértesszőlős, Ujtalep. — Sneider Imre (7189/5) Bicsko. — Rácz Ferenc (7189/5) Szegedorova. — Kovács Sándor (7189/5) Makló, Alma-utca 38. — Nagy Pál (7189/5) Pórcsalma. — Mihály István (7189/5) Jászapati. — Erdélyi Mihály (7189/5) Dömső. — Ujhelyi János (7189/5) Nagyorosi. — Bereczki György (7189/5) Kolozsvár, Lajos-u. 58. — Király Ferenc (7189/5) Cegléd 456. — Ujj Sándor (7189/5) Kótaj, Rókahegy. — Csingér Ferenc (7189/5) Kocsér. — Varga József (7189/5) Körmen. — Szlovák Károly (7189/5) Pécs. — Nógrádi Tibor (7189/5) Pécs. — Papp József (7189/5) Vadáspuszta. — Baják József (7189/5) Alsónémeti. — Gróf Márton (7189/5) Muzsila, Alvég-u. 10. — Horváth László (7189/R) Zsitvabesenyő. — Steigl János (7189/5) Zsámbók. — Martos Zoltán (7189/5) Dés. — Batthány Ferenc (7189/5) Szatmárnémeti. — Ament Mihály (7189/5) Elek, Hő-sökútja. — Aram Mihály (7189/5) Ujkigyó. — Szakáll Gergely (7189/5) Mezőhegyes. — Vakter István (1800/2) Debrecen, Kisfaludy-u. 20. — Lenárt István (280) Ladánybereg. — Nagy János (280) Dunaharaszti. — Ványai Sándor (7700/1) Békéscsaba. — Cwerveváth Jenő (7189/5) Vác. — Nagy József (7809/5) Szerp. — Kovács László (324/7) Nyárádköszvényes. — Macska Ferenc (7260/1) Ceglédbercel. — Babus András (7221) Gyöngyöstarján. — Balázs György (504) Budapest. — Dankai Pál (3627) Debrecen, Bóly M. utca 12. — Lázár Ferenc (3627) Bpest, Vilám-út 29. — Czeplődi János (7260/1) H. szoboszló. — Czikkely Antal (7269/1) Endrőd. — Hanyc Tibor (7260/1) Endrőd. — Vakter István (1902) Debrecen. — Tanczos Kálmán (M. sziget) Gutta. — Németh Gyula (M. sziget) Gutta. — Gwörösk Ignác (M. sziget) Gutta. — Hájás Lajos (M. sziget) Gutta.

Szerkesztői üzenetek

Sarkadi János Búdosonytomaj, Zsiga Sándor Debrecen bajtársaink üzenjüket ügyeiket, kérelmeiket eljuttatásra illetékes helyre juttattuk, illetve az elintéztet megsüregeltük.

Mezei Imre, Hajdúböszörmény. Ügyének megsüregeltetése végett illetékes helyen eljárunk és a végzés a lakhelye szerinti hadigondozó hivatalnak elküldöttük. Erről hamarosan értesítést fog kapni.

Kupás Mihály, Andócs. Ügyében eljárunk, reméljük, hamarosan érezni fogja hatását. Jó volna, ha az andócsi lejáróvetkezőt nálunknál szerencsésebb (mert meg nem rokkantak) vezetői részvételnek: a hadirokkantakat nemcsak akkor kell támogatni, ha rendőr áll a hájuk mögött.

Kovács Károly, Magyarkesztes. Levélben választottunk hozzánk írt kedves soraira.

Bukta József hadirokkant, Eger, farnos. Ügyében pártólólag átírtunk a kért helyre.

MI TÖRTÉNT A HÉTEN? MAGYARORSZÁGON KÜLFÖLDÖN

24.000 fős egyetemi hallgató indult neki szeptember 15-én egyetemi tanulmányai kezdésének, illetve folytatásának. Az egyetemi ifjúság a demokrácia felé is indult és méltán elvárja a demokratikus közfelfogástól, hogy azzal a méltányos szeretettel gondoskodjék róla, mely egy demokráciájában fejlődött országban természetes. — *Súlyok kibaszta* az egyetemi ifjúság politikai érelenségét és már-már befogta a rossz célelt érdekekben. Az egyetemi ifjúságnak ma tudnia kell, hogy *hóna alá elsősorban a Szaktanács*, melynek élén volt hadifoglyok, a betegségéből csak most felgyógyult *Kossa István* és többek között *Piros László* állanak, nyult. A Szaktanács határozott kiállása következtében az előző évek 5-6%-ához viszonyítva a javulás: *a gépezetmérnöki képzés 80% paraszti és munkásszervezői hallgatót juttat.*

A súlyos anyagi problémák oszloktörését szolgálta Gerő Ernő miniszter rendelete, aki Európa legnagyobb kedvezményét, a 80%-os hazautazási kedvezményt nyújtotta a jövő diplomásainak. — A pedagógusok helyzetének javítása, a népi kollégiumok ügyének állandó fejlesztése, mindezeknek a tervezdálkodásba való beillesztése az ország legnagyobb pártjának a kormányprogramja. — Ezért az ifjúságnak nem szabad mai, még nehéz helyzetében az ellenzékieskedés romboló és könnyű sikerre pályázó, akárhányszor méltatlanul az egyházzal hivatkozó mázós szavának hinnie. *Az egyetemi ifjúságnak a munkásszervezői és parasztsággal való együttműködés a MKP kormányprogramjának megvalósításán kell dolgozania.* Ez pedig gyakorlatilag azt jelenti: többet kell tanulnia, jó szakemberré kell magát a demokratikus egyetemi hallgatóknak kiképeznie. Ezt várja tőle az ország, mely hajlandó, — örömmel áldozni haladó ifjúságáért!

Míg az új kormány részletkérdése körül, hatalmi kérdések körül folynak a pártközi és pártokonbelüli tárgyalások és viták, — a rendőrségnek bőven akad dolga, hogy a Horthy-rendszerben meghonosított politikai, büntető- és gazdasági büntetőintézkedéseket felderítse és leleplezze. Egy újságoldalon olvashatjuk, hogy „Tüzharcban elfogták 4 gyilkos SS-banditát”, — „Letartóztattak négy textilnagykereskedőt”, — „Meggyilkolták Kárpáti Károly boxbajnokot egy éjszakai mulatozás után”, — „Igalmas és fellátható tudósítás számol be arról, hogy a Pestvidéki Fogházban lélekben egy újabb „hatalomátvitel”, egymást régi-rangjaikon szólíva, szabadon beszélgetve töltik az időt Szilasi Kegyertől, a magyar nép hőhért.

Mi volt hadifoglyok, a volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetségének tagjai, immár határozottan követeljük, hogy

az igazságtügyi hatóságok nyuljanak kemény kézzel a darázstészekbe. Mert éppen mi, akik a front és hadifogság kemény éveiben edződünk meg,

nem tárhatjuk, hogy megrotonk a NOT és egyéb hatóságok kezéből az amágyis szükre sikerült kenyeret feleslegesen pusztítsák.

Történelmi határközhöz érkezett sokat szenvedett hazánk. Megilletődötten hallgatta figyelemét és szabadságát oly mérföldkővel szerező magyar népünk az ország minden templomában felkonduló harangszót, mely jelezte, hogy Moszkvában alhelyezték a for. mailag is életbelépett, a nagyhatalmak által is ratifikált magyar békeszerződést. — Felémelő tudat, hogy minden külső korlátozás és ellenkezés nélkül állami szervezeteinknek birtokába jutottunk és azokat a jogokat, melyeket a Szovjetunió rendkívüli baráti gesztusai alapján gyakorolhattunk eddig, — immár nemzetközi jogaink alapján mondhatunk magunkénak!

Csak egy, bennünket negyenis közelről érintő jellegzetességet akarunk itt kiragadni: *jogszert 1947 szeptember 15-től kezdődhetett volna a hadifoglyok hazaszállítását szovjet területeiről...* És háromszázra vagyunk immár, akik boldogan tértünk haza, jöttünk szeretteinkhez vissza!

Nemzeti önállóságunk első pillanataiban voltak kétkedők, akik azt állították, hogy még nem értünk meg arra, hogy önállóan alakítsuk politikai életünket. Ezek a kishitűek nem bíznak a magyar nép érettségében, ami végzetes hiba.

A magyar nép éppen a közelmúlt tapasztalásából szerzett tanulságai alapján nagyotl jól látja a fejlődés útját és látja azt a horizontot, mely a boldogabb jövő felé vezet. Ezért szükséges az alkotó munka útjából minden faszti szabotázst, puccsistát eltávolítani, nehogy a demokrácia ellen a választás adta lehetőségekkel élve támadásba mehessenek. — Ahogy a munkás pártok közé mesterségesen vert éket sikerült elfávolítani, a

pfifferista puccsisták igyekeztek a koalícióba rándást csempészni.

— A Kisgazda nagyválasztmány elhatározta engedve a Kisgazda demokratikus tömegmozgásnak, demokratikus vezetőségét erősítette meg. A londoni rádió már dőnő hangon sugározta világgá, hogy Dlnnyés miniszterelnököt több miniszterével a Kisgazdapárt kizárta a politikai bizottságból... a valóság az volt, hogy a politikai bizottságok szervezési joggal bíró miniszter-tagja az új szervezet szerint semmilyen miniszter nem lehet, hogy ezzel a Kisgazda mi-

niszterek akcióképessége csorbítatlan maradjon. — Ime ismét egy rövidlábakon járó... valótlanság!

Az ország első pártja, a MKP, nem hajlandó a koalíció beállítására, a koalícióban való részvételre, amit a koalíciós pártoknak tudomásul kellett venniük. Ezt követelte az ország érdeke!

Végre összeült az új országgyűlés,

mely megválasztotta a Ház elnökségét és a bizottságokat. *Nagy Imre*, a földhátreformot megszervező kommunista volt miniszter a Ház elnöke. — A polgári életformák felkent harcosa, a „VILÁG”, vezércikkben kesereg afelett, hogy időpazarlásnak tekintette a Ház többsége Nagy Imre házelnökségének szavazásra való tételét, miután azt a kormányzásra szövetkezett pártok, tehát a többség, már elhatározta! Ugyanakkor a „VILÁG” is elismeri, hogy a „várható eredmény”, tehát a túlnyomó szavazati többséget hozta a szavazás. A „VILÁG” keservő tételt nem csak idő, de papírfecsérlést is jelentettek. Ilyen évi viták mellett csak nem alakul meg az új kormány, a munka kormány. A 3 éves terv kárára, a magyar dolgozó nép életszinonala tarhére.

Nemcsak a főváros Közigazgatási Bizottsága, de

az egész magyar nemzet türelmetlenül követeli az MKP kormányprogram mielőbbi végrehajtását.

Nem elegendő már a Gazdasági Rendőrség harca a drágaság ellen, a tényleg kezeletlenül túlfelhevő mélyreható reformok keresztül vitelére van sürgős szüksége minden dolgozónak.

A magyar nép nagy barátja, *Stalin* generálisánusz nevelte a szovjet tankkínkat, a harcokszókat és azokat a tervezőket és munkásokat, akik a munka hőseiként a hátszágban is küzdöttek a Szovjetunió szabadságáért. — A szabadságot hogy szovjet tankkínkatra hálás szövegével gondolt a fel szabadult magyar nép a szovjet harcokszókat linnépén. A felszabadulás óta sok nehéz és nagy kérdésben készséges segítőként és nem győztesként ellenőrizte állami ügyeinket a Szövetséges Ellenőrző Bizottság, melynek elnöke *Vorocilov marsall*, majd *Szviridov* altábornagy volt. Nélkülük sokkal nehezebb helyzetben lennénk még ma is. A SZEB megszűnése alkalomával barátságokkal búcsúztunk a nagyhatalmak itteni képviselőitől, *Edgcombe* és *Weems* tábornoktól is.

Groza, román miniszterelnök Pöstyénben, a fasizmus ellen harcolt szlovák katonák emlékére, művészi szöveget írtunk: „... az o'rályi magyar kisebbség élvezi mindazokat a jogokat, melyeket a román demokrácia saját polgárainak nyújt. Romániában magyar iskólák, egyetemek, vannak, a magyarságnak autonóm politikai szervezete van. A magyar kisebbség megbecsült része a román népnek.”

A legutóbbi időkig bizalmatlan volt velünk szemben *Csehszlovákia*. Benes elnök legutóbbi nyilatkozata a békes együttműködés szellemét sugározta magából. A magyar választások óta az eddigi tartózkodó magatartás fokozatosan felenged és a szomszédok közül velünk eddig legkevésbé baráti gesztust mutató *Csehszlovákia* Szakszervezeti Szövetségének központi lapja, a „PRACE” vezércikkében a következőket írja: „*Békeskedéssel fordulunk a magyar haladó és demokratikus erők felé és az új magyar kormány megalkakulása után be fogjuk bizonyítani pozitív álláspontunkat. Megmutatjuk a magyar reakciónak, hogy a magyar munkásszal, paraszttal, haladó értelmiséggel együtt tudunk működni és tisztán meg tudunk egyezni.*”

A tervezdálkodás eredményes mielőbbi megindítása mellett nemzetközi érdeklünk is azt követeli, hogy a munka kormányának élén 100 kommunista képviselő miniszterei állanak, megkezdje működését. (hgy)

— Mond, kéchick, volt szavazati jogod?
— Volt, kéchick!
— Hm, hm. Pedig egész becsültes embeinek látszol.

A magyarországi politikai helyzet alakulása különösen a választások óta annyira az érdeklődés honlokterében állott, hogy a világ eseményei szinte teljesen háttérbe szorultak.

A választás körül viták, az új kormány megalakulása, az országgyűlés összehívása, a békeszerződés életbelépesre négyezerer okot ad a hazai eseményeknek különös éberséggel való figyelemre. De még ilyen körülmények között is kellő figyelemmel fordulunk az

Egyesült Nemzetek

napokban összeült közgyűlése felé. *A napi tend legényegesebb pontja* — e körül várható a legnagyobb vita — *az új, n. vétijog kérdése*. Mit jelent tulajdonképpen a vétijog? Az UNO alapszabálya szerint döntő jelentőségű kérdésekben az alapító öt nagyhatalomnak (Szovjetunió, USA, Anglia, Franciaország, Kína) egyet kell értenie, azaz ilyen kérdésekben az UNO csak egyhangú határozatot hozhat. Ha bármilyen hatalom a szóbanforgó javaslat ellen foglal állást, az nem lesz határozati. Ez az intézkedés, amelyet annak idején a béke és a demokrácia messzemenő szem előtt tartásával hoztak, sarkalatos pontja a nemzetközi együttműködésnek. Azt biztosítja, hogy bizonyos hatalmi csoportok ne erőszakolhasson ki egyszerű sőtöbbséggel béke- és demokráciaellenes döntéseket.

Az Egyesült Nemzetek két és fél évvel ezelőtt kezdte meg működését, de a hozzáfűzött reményeket: fegyverek dörögnek Indonéziában, Görögországban, Indokínában, Kínában; mindmáig nem történt megnyugtató döntés az atomerő-kérdésben. — Mégis, ami eredményt eddig felmutathat, azt többé kevésbé éppen a vétijognak lehet tulajdonítani, vagyis annak, hogy az ezirányú demokratikus álmok vétijogokból fogva megkezdődtek a békevető szervezettel határozatok megvalósulását.

Nem tetszik ez azonban azoknak, akik csatlósállamokat, szavazóképpé süllyesztve erőnek erőjével a világéle ellen törnek. A Szovjetunió és a többi demokratikus országok eddig is szembenálltak ilyen törekvés, sel és a Szervezetben belül is szabadságszere, tetről tettek tanúságot. Az Egyesült Államok most minden igyekezetével azon van, hogy ezt az alapszabályban foglalt jogot megváltoztassa. Ehhez az UNO közgyűlésen kétharmad sőtöbbségre van szüksége.

A világ közvéleménye most kíváncsian várja, hogy az Egyesült Nemzetek visszatérhet-e a vétijogok felé és a nemzetközi együttműködés útjára és a „megboldogult” Népszövetség sorsára jut-e. Eről van ugyanis szó. És ezt akarja keresztülvívni az

Egyesült Államok

diplomáciája. Hogy az egykor joggal „az igazi szabadság hazája”-ként emlegetett USA mily messze jutott a Washington—Lincoln—Roosevel vonaltól, arról hétről-hétre újabb tanúbizonyságot kapunk. *Marshall* tábornok, külügyminiszter New Yorkban az Egyesült Nemzetek közgyűlésének megnyitása alkalmából beszédet mondott. „Az Egyesült Államok külpolitikájának lényege az Egyesült Nemzetek alapszabályában lefektetett irányelvekhez való ragaszkodása”, — mondotta. Ugyanakkor amikor ezeket szükségesnek tartja aláhúzni, a *dollár diplomata Truman* elvett és *Marshall* tervet dolgozta ki éppen azért, hogy ilymódon megkövülhessék az UNO t. Erre vall *Marshall* elnök a görög kérdésben elfoglalt ismeretes álláspontja. „Visszaélének számát, ha a felek olyan kérdésben fordulnak az Egyesült Nemzetekhez, amelyben közvetlenül is megölyezhetnek.”

A dollárdiplomácia eszdjét egyéb jelenségek is tanúsítják. A *Marshall* tervben érdeket tizenhat állam vámunis tervetét dolgozta ki az „egytműködés” hatékonyabbá tétele érdekében. Ugyancsak összeállították igényeiket arra vonatkozólag, hogy melyikük mit és mennyit kíván a *Marshall* terve keretén belül karnni. *Clayton* pénzügyminiszter azonban túlszárta találta a szükségeseket és újból tárgyalásra viszeküldte a tervezett. Ez óriási kábbrándulást okozott az érdekeit államokban.

Norvégia és Svédország máris egyre inkább kelet felé hajlik Svájdiban pedig erősödik a teljes semlegesességre irányuló hangulat.

Egyre nyilvánvalóbb ugyanis, hogy Amerika belpolitikai követeléseket támogat a kölesünkérő államokkal szemben.

Harold Stassen republikánus elnökjelölt nyíltan kijelentette, hogy elöklé választása esetén csak úgy támogatja Angliát, ha az letesz további államosítási szándékáról. Másik ószinte hang *Georg Stratemayer* légtitly altábornagy megnyilatkozása. Szerinte az USA-nak mielőbb 10.000 repülőgépre és 400.000 főtől álló legi haderőre van szüksége, mert enélkül az atombomba semmit sem ér.

Az USA-ban ezalatt a beközönytöfelben lévő válság előszelékent ifjúciójel mutat keznek. Az infláció mögött az amerikai nagy tike manipulációja húzódik meg. Az USA-ban az idén rekordmérés volt, mégis a gabonafárak csak nem tavasztalt magaságba szöktek fel. Kormánykörök rossz termésre hivatkoznak és ezért sajnálkozással küldték vissza a

Marshall terv államainak a szerínük „túl-zott” követelést.

Nyílt titok, hogy ezek a kormányintézkedések döntő változást gyekeznek kizsarlolni

Anglia

helyzetében. A munkáspárti *Attlee* kormány elég későn, de talán nem túlkésőn, rácbredt, hogy

többtermelésel és a kelet-európai demokráciákkal való egészséges kereskedelmi kapcsolatokkal kilábolhat a bajból.

Eppen ezért rendkívüli takarékosági intézkedéseket léptetett életbe és felmondta a brit—amerikai kereskedelmi egyezmény legelőnyösebb pontját, hogy t. i. Anglia minden szükségletét elsősorban az Egyesült Államoktól köteles megvenni. Nem kevésbé erőlyes rendszabály — ha komoly formában végrehajtják — az acélper államosítására vonatkozó terv.

Az USA meg akarja nehozítani *Attlee* helyzetét, azért nem akar elegendő gabonát szállítani az éhező Szigetországnak.

Ez egyszer azonban a fegyver visszafelé sül el, Anglia népet még jobban kijózanítja annyi családias után és fegyelmetlenül áll kormányta mögött. *Churchill* és a konzervatív párt hatalomátvitelének soha nem volt oly esélye az eshetősége, mint éppen ma. Anglia úgy válaszol erre a dollár-búza manőverre, hogy

egyre nagyobb tere enged a világszerte demokráciának és szovjetbarátnak ismert *Cripps* kereskedelemügyi miniszternek.

Ö, amellet, hogy szakértők bevonásával máris megkezdte a tervezdálkodás kidolgozását, arra is lathá veti tudását, hogy nyugat helyett egyre inkább kelet felé forduljon, ahol természetesen szövetségeseitől tisztességes árért, politikai feltételek nélkül vásárolhat mindent, amire a tél közelelén kúszóban szüksége van a komoly gondokkal küzdő Angliának.

Markosz tábornok, a

Görögországi

szabadságharcosok vezére, emlékiratot intézett az Egyesült Nemzetekhez. Kéri, adjanak módot, hogy ügyüket a newyorki közgyűlésen képviselhessék. Megállapítja, hogy

a görög polgárháború egyetlen oka az angol—amerikai beavatkozás,

amely egy elnyomó kisebbséget támogat a szabadságharcos görög nép ellen. „Eppen ezért egyetlen célunk — mondja az emlékirat — teljes szabadságunk kivívása és biztosítása.”

A monarchista-fasizista kormányválság pillanatnyilag megoldódott, de nem úgy, ahogy tervezték. *Caldarisz* külügyminiszter nem tudott kormányt alakítani, így *Sofulisz* lett a kormányfő. Eredeti elgondolás koalíciós kormány alakítására irányult, végül is azonban két párt csak részt az új kabinétfben, minthogy a többiek döntő kérdésben nem értenek egyet a hazaáruló *Sofulisz—Caldarisz*szal.

Északi szomszédunkban

Csehszlovákiában

pontosabban Szlovákiában, kiterjedt államellenes összeesküvést lepleztek le.

Több, mint 80 személyt tartóztattak le, kik egyfölegy beismerésben vannak. Az összeesküvés szabi külföldre vezetnek, onnan pénzejték és látták el őket fegyverrel, rádió, állomással, nyomtárvánnyal és egyéb dolgokkal.

A csehszlovák hatóságok teljes erőlyel felszámolják az összeesküvők frontját, így a letartóztatottak száma egyre nő. Közülük természetesen *Hlinka*-gárdistákat és SS-eket találunk, akiket pénzes külföldi felbujtók demokráciaellenes cselekedetre megfelelőknek találtak.

Az összeesívőknek messzemenő terveik voltak. A közfelfogást meg akarták dönteni, terror- és szabotázs-cselekedetekre késztültek. Maga *Benes* elnök személye ellen is merényletet terveztek, három miniszter ellen meg is kísérelték már a merényletet, azonban tervük nem sikerült.

Nem kétséges, hogy a csehszlovák hatóságok rövidesen megsemmisítik az állam- és demokráciaellenes összeesküvők csoportját és kibogozzák a még összekuszált szálakat.

Csehszlovákiával való viszonyunkban jelentős fordulat áll be a békeszerződés életbelépeséért, mert haladéktalanul

helyreáll a vele való diplomáciai kapcsolat.

Csehszlovákia belpolitikája szoros munkas-egységgel a két, illetve három demokratikus párt összefogásával egyre határozottabban halad a népi demokrácia útján. Az aszaly-lárosultak terheit a milliomasokkal ficitteik meg. Ez az intézkedés úgy vált lehetségessé, hogy a Kommunista Párt, a Szocialdemokrata Párt és a *Benes*-féle Nemzeti Szocialista Párt teljes akcióegységben áll; viták és sür-lődások nélküli a dolgozók érdekeinek szem előtt tartásával viszik az ország ügyeit.

Megszívlelendő példa az asarkodóknak!
Sz. J.

ORVOSI TANACSADO

Sipos Dénes, Budapest. „A fogságban szívbjajjal kezelték, itthon a betegbiztosító egészségesegek talált, bár a lábaim dagadnak.”

Kalocsay István, Ózd. „Az orvosom bárányhimlőt állapított meg nálam.”

Farkas Péter, Pákoz. „Vizelési zavarok.”

rom hét mulva megváltozott élemezés következtében teljesen rendbejősz.

Egres István, Miskolc. „Ujból hidegrázásom van.”

Weisz Miksa, Vác. Leveledet kérévny alakjában továbbítottuk a Joint budapesti központjához.

Keleti Géza Budapest, Friss Jenő Karcag, Csontay Kálmán Tiszalök és Forrás Lajos Esztergom részére levél ment.

Kiss Pál, Újpest. Köszönjük a jó elgondolást.

Dr. Egyedi László

A társadalom a hadifoglyokért!

A hadifoglyok segélyezésére indított akciónk támogatására legutóbb a következő adományok érkeztek szerkesztőségünkbe:

- Golyóscsapágygyár 1000 Ft. Dreher-gyárak Úz. Bizottsága 500 „ Komor Vilmos 500 „ Bohn-léglagyár 300 „ Pátria Borkereskedelmi Kft. 200 „ Stühmer Frigyes Rt. 100 „ Putnoki Ferenc 100 „ Rothmüller Fém- és Bádógosárgyár 100 „ Rónai Testvérek 100 „ Salzer Leó 100 „ Wertheim-gyár 100 „ Quintner A. 100 „ Celluloid-gyár 50 „ Herz Ármín Fiai 50 „

Rádiókeresések

Keresem Weisz Jenőt (1902. Wertheimer Regina), a Hódolag Kirov 307/3 tábori konyhafőnök. Értesítést: Budapest, Dohány-utca 36. Butorülzet. — Várszegi Lászlónak Magyarbányhegyesről üzennek szülei. Jól vannak, csókolják. — Dr. Félke Tibor (1914, Budapest) 1942 májusban mint munkaszolgálatost a harctérre vitték. Utolsó hírt egy bajtársa hozta, hogy Alexajevkánál 40-en fogságba estek. Értesítést kér Félix Ármín Budapest, Paulay Ede-utca 21. — Dr. Hahn László (1909, Kalocsán született) 1944 februárban orosz rádióon hírt adott fogságbaeséséről, azóta semmi hír felőle. Értesítést kér: dr. Hahn Béláné Budapest, VI., Paulay Ede-utca 21. — Ki tud róla? Keresem két fiamat: Hevér József (1914), Hevér István (1916). 1942-ben a Donnál tüntek el. Utolsó tábori számuk: 338/22. Aki tud róluk, értesítse aggódó édesanyjukat: Budapest, XIII., Petneházi-utca 14. özv. Hevér Mihályné. — Somogyi Lajos. Drága fiam, jól vagyunk, nagy szeretettel várunk mindnyájan. Apa. Somogyi Sándor fényképész, Hajmáskér. — Végh János 7199/2. Jól vagyunk, nyugtalankodom miattad. Üzeneted óta várlak. Klári. — Molnár Árpád, Moszkva. 29. Adj azonnal éleljetl ma gadról. Mult év szeptemberből semmi hír felőled. Vár: aggódó feleséged. — Keresem Prohauka Gábor légvédelmi tüzért (1894, Grepuska Kavalin). Utolsó hír: 1946-ban Krasznamizskbe vitték kórházba. Értesítést kér: Szatmári János, József-körút 64. I. 12.

Minden tekintetben kifogástalan pályamunkát küldött be Rákóczi István bajtárs (Ujkirgyós, Gyulai-utca 83) és Mátyás I. (Berhida, Veszprém vm.) bajtársunk. Az utóbbi leveléből idézzük: „Ez a politikai érettségi vizsga és azok a beszédes pár sorok, amiket egy-egy választóból idéznek a lap e rovatában... minden volt fogolybajtársnak a lelkében ég és boldog, hogy bizonyíthatóan tehet arról, mennyire nem feledkezett meg Rákosi Mátyás és a sok felvilágosított magyar munkás értelmű folytatott fáradhatatlan munkájáról. Mert, ha fogjuk bizonyítani, hogy azt megérdemeltük.”

Szövetkezetek, Kereskedők! la maccó cipőfűzőt a legolcsóbban szállít a volt Hadifoglyok és Hadirokkantak Országos Termelő-Értékesítő- és Fogyasztási Szövetkezete cipőzsinór üzeme Budapest, VII., Nyár-u. 12 sz. Telefon: 422-346. Kereskedőnél bezetett üzénykövet feiveszünk.

Szerkesztőségünkben átrehető levelek

Az alábbi levelek átrehető a Magyar Hadifogly Híradó Szerkesztőségében: Budapest, O-utca 12. Levélbeni jelentkezés esetén a levelet postán kiküldjük a kért címre.

Abraham Gyula (194/4), Abraham György, Nyulafalu. 61. — Adám János (7126/3), Adám János, Zeharja, C. S. R. — Almási Ferenc (7041/4), Asztkan Mihály, Nyírcsászár, Szabolcs m. — Ambros György (6771), Ambros György, Pivavos, — Ambros János (21/10), Haczai István, Pestszentimre, Jenő-utca 151. — Ámon Antónia (376/1), Ámon Livia, Császárkötés 435. — Amzler József (126/3), Amzler Mihály, Komornó, C. S. R. — Angyal Sándor (287), Angyal Sándorné, Debrecen, MAV kolónia 6. — Antal Géza (433), Antal Jermón, Bajnok, Hadkultúr. — Antal László (20), Antal István, Balatonkereszti. — Apró Pál (7191/4), Apró Péter, Mindszent. — Arva János (213/3), Arva Jánosné, Tiszánad. — Asztalos András (196/3), Margita Capová Karoly Varu, C. S. R. — Asztalos Imre (166), Asztalos Mihály, Battonya II. tanya. — Asztalos Sándor (98), Asztalos Sándorné, Kun Vana, C. S. R. — Badamann János Sándor szülei, Bachmann Jánosné, Zsámhegy. — Bacsó Sándor (109/3), Bacsó Sándor szülei, Bódmezőváros, Gergelytelep. — Badócsi László (115/10), Badócsi László hozzátart. Makó, Vasváry-utca 58. — Bagoly István (883), Bagoly Gábor Nyitábrány, Szabolcs m. — Bagócs János (144/3), Bagócs Jánosné, Újtelep. — Baka Ferenc (437), Baka Ferencné, Berekújvár, C. S. R. — Bakó Dezső (14/3), Bagócs S. S. A. B. Zsuzsanna. — Bakos János (289/18), Bakos János, Vaskaba, János-utca. — Bakos Jenő (119/3), Bakos Jenő, Redőri, Zala m. — Balajti Ilona (201/5), Balajti Ilona, Nyéregyháza, Brúgoc. — Balla Anna (168/3), Páris Gyula Szt. László-kórház. — Balogh István (147), Balogh István, Gőcsény, Ilucin, C. S. R. — Balogh Elek (76. O. M.), Balogh Elek, Csongrád. — Balogh Ferenc (134/1), Balogh Ferencné, Nőcs-Jánky, C. S. R. — Balogh Ferenc (145/3), Balogh Ferencné, Patince. — Balogh István (83), Balogh Mihály, Tiszakácsd. — Balogh István (315/3), Balogh Sándorné, Karcsa Nyitra-tanya. — Balogh Miklós (76/34), Balogh Miklós, Hajdúszoboszló, Bóth-utca, 2. — Balóki Sándor (525/3), Balóki Sándor szülei, Mour, Andrássy-utca 31. — Baló Márton (7149/7), Baló Mátyásné, Szalmánóti. — Barabás Sándor (163/4), Barabás Sándorné, Napócsváros, Töleki Mihály-utca 143, Románia. — Baranyai Sándor (117/3), Baranyai Sándor, Bagyon, Románia. — Baranyai József (307/6), Baranyai Józsefné, Péter, Veszprém m. — Barua István (452/4), Barua István, Haván. — Barua János (414/3), Barua Jánosné Komárom, Térfly Gyula-utca 8. — Bátyi János, Gútoth. — Bacsóy Mihály (231), Bacsóy Mihály hozzátart. Egr. MKP. — Bartha Béni (7139/8), Bartha Béni, Keckemet, Szikra 242. up. Laki-

Kövcs László fehérgyarmati születésű táyvezető-üzemes 1944 októberben esett orosz fogságba. Aki 1945 február óta tud róla, szíveskedjék édesanyjával, özv. Kovács Miklósnéval Fehérgyarmatra közölni. Keresem Szücs Richard grafikus vagy hozzátartozóját (iparművész) d'szkirtrevezető, aki legutóbb 1940-1942 években még a Vigaszínházak dolgozott) Budapest, Ulászló-u. 72. szám alatt lakott. Nővérétől hoztam üzenet, a 1940. évben ment ki Oroszországba. Pár napig taláható vagyok este 8 óráig a Rákóczi-út 73. LL. 5. alatt. Váiz István volt hadifogoly. — Szabados József (1908, Vácharlyán) anyja neve: Adamecz Julia. (Utolsó értesítés 1945. júliusban hírt kapunk, hogy februárban Temesvároton volt. Értesítést kér Szabados Józsefné, Vácbotlyán. — Ki tud róluk? Gombás Istvánról (1922-ben Nagykatán született (ha valami értesítést tud velaki, értesítse édesanyját. Cím: Budapest, VII., Elemér-utca 3. Utolsó hír 1947. jan. 20-án. Állítólag kórházba vitték 1945/2 légerszámról. — Dér István (1915, Töcs Karolina) keresi felesége. Aki tud róla, értesítse Budapest, Kalocsaszeg-utca 3. Kéri adjon életjét magáról. — Keresem fiamat: Tölgyessy Lászlót 1920-ban született anyja, Fűrész Rózsa, bajai fogolytáborban volt 1945. január 23-án. Értesítést kér: özv. Tölgyessy Ferencné, Pestszentimre, Rózsahegyi-utca 12. — Szabó István, Kishódoró kereseti édesanyja özv. Szaló Sándorné. Legutóbbi fényképés keresőkben megjelent Weisz László (1913, Stiglitz, Hermann) keresése. Pótlólag közöljük utolsó tábori számát: 252/62. (101/9 musz szd.)

Ingyenes jogi tanácsadás Eddig minden hétfőn délután 3-4-ig dr. Egri Géza ügyvéd elvtárs ingyenes jogi tanácsot adott az MKP Központi Hadifogly Híradójában a hadifoglyok, hadigondozottak és hozzátartozóik részére. Most azonban a hadifoglyok tömeges érkezésével kapcsolatban szükségesé vált fokozni és kibővíteni az MKP Központi Hadifogly Híradójában a hadifoglyok, hadigondozottak és hozzátartozóik részére. Mos, azonban a hadifoglyok tömeges érkezésével kapcsolatban szükségesé vált fokozni és kibővíteni az MKP Központi Hadifogly Híradójában a hadifoglyok, hadigondozottak és hozzátartozóik részére. Ezentúl kedden és pénteken d. u. fél 5 óráig 6 óráig is lesz ingyenes jogi tanácsadás az MKP Központi Hadifogly Híradójában Budapest, O-utca 12. I. 4. szám alatt, ezt dr. Szabados ügyvéd tartja.

Politikai érettségi vizsga

Minden eddigit meghaladó tömegben érkeztek pályázatok a héten. Nekünk — magvalljuk — a pályázatok mennyisége mellett a minőség is nagy örömmre szolgál. A kérdés tulajdonképpen eldőlt. A hazatért hadifoglyok tömegeiben (tehát nem csupán egyesek) érettek.

Teljes terjedelmében közlésre kívánkozik Bicszegi István (Miskolc, Barcsay-utca 1) bajtárs írása.

„Az emberi élet minden körülmények között iskola. Öntudatlanul vagy öntudatosan az élet iskoláját járja minden ember. Normális életviszonyok között egy emberélet sem nyújtott annyi élettapasztalatra lehetőségét, mint a hadifogságban eltöltött idő. Ezért méltán lehet a volt hadifoglyokat „érettségi vizsgára” bocsájtani. A hadifogságban eltöltött idő, azért nem „elvezett idő”, mert magasabb fokú iskolát jelentett számunkra. E magasfokú iskolában tapasztalhattuk testileg is, mit jelent ez, ha a nép sorsát a nép nélkül, annak félrevezetésével vagy akarata ellenére intézik, s így annál világosabban láthatjuk meg és értékeljük, mit jelent, ha a nép sorsát a néppel a nép érdekében intézik.

A régi Magyarország a második világháborúban elpusztult, elvértett. Nagy értékek, sok-sok munka eredménye semmisült meg a háború vad orkánjában. Sok-sok százezer élet, munkásság, kiművelt fő, érző szív pusztult el, mert akik az ország sorsát intézték: semmibe sem vették a nép érdekét és kívánóságát.

Csak az örült pusztulás után juthatott a nép szóhoz és munkatérhez; ez tragikus, de egyben reményt nyújtó volt mégis. A szabad lehetőséget nyert Magyar Kommunista Párt nem torpan, meg a lehetetlennek látszó feladatok vállalása, a romeltakarítás előtt, elsőnek fogott hozzá az ország újjáépítéséhez. Új-Magyarország felépítésére alapul a MKP vezetésével megvalósult réci állam, a földreform, ami által a nép rínestelen tömegéből országjáró pillér, tényező lett. A mult volt kiválólagai alattomos aknamunkákkal igyekeztek zavarni és megghiúsítani az országépítés munkáját, ennek következménye volt: az infláció, az összeesküvés és a hadifoglyok haza szállításának szünetelése. A MKP semmi akadály előtt meg nem látkadó, kitartó és szívós munkája elhárította és megghiúsította az új demokratikus Magyarország balsó plenségeinek népellenes terveit: a gazdasági összeomlás, kölcs és házfároztott pénzügyi politikával akadályozta meg és értékálló pénzt teremtet; a demokrácia ellen össze-

esküvőket leleplezte, a hároméves terv kidolgozásával határozott irányba terelte országunk gazdasági újjáépítését és a dolgozó nép életszínelővonalának emelését; azt egy-két szóval nem lehet megvilágítani, mit jelent százezrek számára, hogy mi hadifoglyok hazajöttünk és a még linlevők tömegei jönnek állandóan haza, de kifejezi a sok-sok szív mélyéről előtörő hálás közérzet. Az Isten áldja meg a Magyar Kommunista Pártot és vezérét, Rákosi Mátyást mindazokért, amiket Hazánk és népünk érdekében tettek és segítsé őket továbbra is ezen munkájukban.”

Igen jó pályázatot küldött be Hajdu László bajtárs (Budapest, XIV., Nagy Pál-utca 1).

„Mint a munkásság és paraszt-ság összefogását nemcsak hirdető, de gyakorlatilag is megvalósította a MKP rendelkezett olyan elmélettel, amelylyel hozzáfogott a föld-reform megvalósításához. A reform az agrárviszonyok gyökeres változását és a belterjes gazdálkodásra való áttérés iránti törekvést hozta. A stabilizációt a dolgozók egységes kiállításának, élükön a MKP-tal, lehet köszönni.

Nagy Ferencék ellenünk dolgoztak, mert nem akarták az öntudatos dolgozók hazatérését. Rákosi és Pártja mindent megtett értünk, mert az országnak szüksége van ránk.”

Garami György bajtárs (Pestszentimre, Dezső-utca 8) írja: „Hazatérésünk nagy csepás a reakcióra, mely 25 év félrevezetésében bízva, azt remélte, hogy úgy jövíünk haza, mint a Szovjetunió és a magyar népi demokrácia ellen-ségei. Nem vagyunk azok mert a Szovjetunióban eltöltött idő kinyitotta szemünket és látóvá tett sz igazság megismerésére.”

Minden tekintetben kifogástalan pályamunkát küldött be Rákóczi István bajtárs (Ujkirgyós, Gyulai-utca 83) és Mátyás I. (Berhida, Veszprém vm.) bajtársunk. Az utóbbi leveléből idézzük: „Ez a politikai érettségi vizsga és azok a beszédes pár sorok, amiket egy-egy választóból idéznek a lap e rovatában... minden volt fogolybajtársnak a lelkében ég és boldog, hogy bizonyíthatóan tehet arról, mennyire nem feledkezett meg Rákosi Mátyás és a sok felvilágosított magyar munkás értelmű folytatott fáradhatatlan munkájáról. Mert, ha fogjuk bizonyítani, hogy azt megérdemeltük.”

Pályázati határidő: október 1.

Politikai „érettségi“ vizsga Név: _____ Lakcím: _____ Foglalkozás: _____ Mikor és honnan tért haza hadifogságból: _____

MAGYAR HADIROKKANT HADIFOGOLY HIRADÓ Szerkesztőség és kiadóhivatal: VI., O-utca 12., I. 4. Telefon: 124-865 és 125-011. Postafelrakéknévtári csekkaszám: 4750. Felelős szerkesztő: SZIKLAI SÁNDOR Felelős kiadó: Szendrői László. A Magyar Hadirokkant és Hadifogly Híradó kiadóhivatala: 1124-0488 IM. Nyomatott: SIKRA Irodalmi Lapkiadó és Nyomda Rt. környezetben. Felelős: Nedecrky László.